

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

กิจกรรมขยาย

โครงการการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาระบบเกษตรยั่งยืน:
การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวโดยใช้ปุ๋ยพืชสด

คณะมนุษยศาสตร์

สังกัด

พฤกษ์ ยิบมันตะสิริ

ภาควิชาพืชไร่

กุศล ทองงาม

ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร

บุญรา ล้มนิรันดรกุล

ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร

จำลอง โพธารเจริญ

ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร

จตุรงค์ พวงมณี

ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร

สิทธิชัย ลอดแก้ว

ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร

นฤมล พู่เจริญ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาเกษตรศาสตร์เชิงระบบ

จัดทำโดย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

คำนำ

โครงการวิจัยการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาระบบเกษตรยั่งยืนในกิจกรรมขยายผล ซึ่งได้ดำเนินการต่อเนื่องจากเดือนมิถุนายน ถึง สิงหาคม 2543 เนื้อหาในงานวิจัยนี้ได้เน้นการปรับปรุง วิธีการจัดการปุ๋ยพืชสดในอัตราปริมาณให้เกิดประโยชน์ต่อการเพิ่มผลผลิตข้าวของเกษตรกรและเตรียม ความพร้อมให้กับกลุ่มเกษตรกรในด้านการปลูกข้าวและการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว และแสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยีจากภายนอกที่สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรสามารถเป็นที่ยอมรับได้ โดย เนพะเมื่อเกษตรกรเองมีพื้นฐานความรู้ดีมีความสามารถสอดรับกับความรู้ใหม่ที่นำเข้าไปได้อย่าง กลมกลืน อันเป็นปัจจัยการสนับสนุนนักวิจัยและเกษตรกร

คณะกรรมการวิจัยขอขอบคุณ กลุ่มเกษตรกรใน 3 พื้นที่ศึกษา ต. ป่าไผ่ อ. สันทราย ต. วังเหล็ก ต. แม่แตง และ ต. บางค้าง อ. สันกำแพง ที่ได้อุ่นเคราะห์ข้อมูลและให้สัมภาษณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

คณะกรรมการวิจัยขอขอบคุณผู้เข้าร่วมงานวันสาขิต เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2543 ณ. หมู่ 12 ต. ป่าไผ่ อ. สันทราย และการประชุมเชิงปฏิบัติการ "การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว" ณ. อาคารศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ 25 สิงหาคม 2543 ซึ่งผลจาก วันสาขิตและการประชุมได้นำไปสู่การวางแผนและ การประสานงานระหว่างกลุ่มเกษตรกรกลุ่ม ต่างๆทั้งในและนอกโครงการ และหน่วยงานของราชการ

สุดท้ายคณะกรรมการวิจัยขอขอบคุณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สาขาภาคเหนือ เป็นอย่างสูง ใน การสนับสนุนทุนวิจัยและให้คำปรึกษาด้านงานวิจัยนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จัดทำโดย
คณบดีคณะวิจัยฯ
วันที่ 25 สิงหาคม 2543
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

บทคัดย่อ

การมีส่วนร่วมของชุมชนซึ่งเป็นงานขยายระยะห่างเดือน มิถุนายน 2543 ถึง สิงหาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงวิธีการจัดการปุ๋ยพืชสดโสนอฟริกันให้เกิดประโยชน์ต่อการเพิ่มผลผลิตข้าวของเกษตรกรและเติมความพร้อมให้กับกลุ่มเกษตรกรในด้านการปลูกข้าวและการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

การวิเคราะห์ความอุดมสมบูรณ์ของดินนา พบร้อยละ 85 ของดินอย่างดินจากอำเภอแม่แตงมีปริมาณธาตุฟอฟอรัสต่ำ ดินพื้นที่อำเภอสันกำแพง มีความเป็นกรดสูงคิดเป็น 81 ส่วนดินในอำเภอสันทรายมีปริมาณธาตุแมgnีเซียมต่ำถึง 95 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นโปเตสเซียมและแคลเซียมคิดเป็น 85 และ 50 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ นอกจากนี้ดินในอำเภอสันทรายมีปริมาณอินทรีย์ต่ำ และธาตุในโครงเขตต่ำกว่า อำเภอแม่แตงและสันกำแพง ดังนั้นบทบาทของปุ๋ยพืชสดน่าจะเห็นผลชัดเจนในอำเภอสันทราย

งานพัฒนาเทคโนโลยีปุ๋ยพืชสดในปี 2543 ได้ปรับปรุงตีก่ำว่าปี 2542 เกษตรกรมีความพร้อมด้านเมล็ดพันธุ์ และสามารถห่วงโซ่ทางการค้าที่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของโสน แต่มีปัญหาน้ำบังอันเนื่องจากการกระจายของฝนไม่แน่นอน ความเสียหายจากน้ำท่วม และฝนทึ่งช่วงเกิดขึ้นในแปลงเกษตรกร

การติดตามการเจริญเติบโตของโสโนฟริกันในพื้นที่เกษตรกร พบรากะยะหนักแห้งของโสโนฟริกันมีช่วงกว้างมาก ตั้งแต่ 144 ถึง 1344 กก./ไร่ โดยมีค่าเฉลี่ย 561 กก./ไร่ เกษตรกรได้เรียนรู้ว่าการปล่อยให้ต้นโสโนฟริกันเจริญเติบโตนานเกินไป ทำให้การไก่ลงมีความลำบาก ต้นโสโนฟริกันมีอายุนาน การสะสนหนักแห้งจะมีมากขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกัน ปริมาณธาตุในตอเจนจะลดลง และเปอร์เซ็นต์ในตอเจนในต้นโสโนฟริกัน ต่ำสุด 1.76 เปอร์เซ็นต์ สูงสุด 4.07 เปอร์เซ็นต์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ ยังพบว่าหนักแห้งโสโนฟริกันที่ระดับ 500 กก./ไร่ เป็นระดับที่มีปริมาณธาตุในตอเจนในต้นพืชประมาณ 3 เปอร์เซ็นต์ ที่ระยะการเจริญเติบโตตั้งกล่าว การไก่ลงจะง่ายด้วยรถไถเดินตามชนาดเล็ก

โดยทั่วไปการเจริญเติบโตของโสโนฟริกันดีก่ำ ปี 2542 เกษตรกรที่มีหนักแห้งโสโนฟริกันไก่ลงมากกว่า 500 กก./ไร่ พบร้า พื้นที่อำเภอสันทรายมีมากถึง 75 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพื้นที่อำเภอแม่แตงและอำเภอสันกำแพงพบ 40 เปอร์เซ็นต์ และ 14 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

ผลจากการสาขิตทำให้เกษตรกรเข้าใจบทบาทของโสโนฟริกันต่อการ农业生产 ร้อยละ 77 ของเกษตรกรที่มีส่วนร่วมงานตอบว่ามีความเข้าใจดีก่ำเดิมมาก และมีวัตถุประสงค์ในการปลูกพืชปุ๋ยสดเพื่อปรับปรุงดิน ร้อยละ 23 ตอบว่าไม่เคยใช้ปุ๋ยพืชสดใดเลย วันสาขิตได้สร้างความมั่นใจให้กับ

เกษตรกรผู้นำรายย่อยที่จะถ่ายทอดความรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้กับเกษตรกรรายใหม่ นอกจากนี้ หลังจากวันสถาปต กลุ่มเกษตรกรรายใหม่ 2 หมู่บ้านจาก อ. สันกำแพง และ อ. สันทรายได้ขอให้คณาจารย์ไปบรรยายและขยายผลสอนในพื้นที่

กลุ่มเกษตรกรจากสามอำเภอที่ร่วมโครงการ ไม่เคยมีประสบการณ์การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวมา ก่อน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมระยะแรกจึงเป็นการให้ความรู้จากเจ้าหน้าที่ของศูนย์ขยายพันธุ์พืช และคณาจารย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการทัศนศึกษาแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ในสถานีทดลองของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร

ในการวิจัยการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการใช้ปุ๋ยพิเศษสดเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าว กระบวนการซึ่งมี ผลต่อการยอมรับและการขยายผล คือกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มเกษตรกรซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง และการยอมรับในเทคโนโลยีซึ่งมีผลให้เป็นได้เร็วขึ้น หรือการขยายวงกว้างขึ้น ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ 1) ความเหมาะสมสมและสอดคล้องของเทคโนโลยีกับความต้องการของเกษตรกร 2) ความตื่นตัวของเกษตรกรและการเกิดกิจกรรมกลุ่มที่ต้องการพัฒนาทางเลือกใหม่ 3) การให้การสนับสนุนทางวิชาการ ของหน่วยงานจากภายนอก 4) การสนับสนุนด้านนโยบาย และ 5) หน่วยงานปฏิบัติต่างๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

Abstract

The extended activity of the community participation in developing sustainable agriculture during June-August, 2000 has the objectives to improve management of *Sesbania rostrata* as green manure crop for increasing rice yield, and to better prepare farmer groups for rice seed production.

Analysis of paddy soils revealed that 85 percent of soil samples from Mae Tang district had low phosphorus level, 81 percent samples from San Kampang district had low pH. The Sansai soils showed low level of magnesium, about 95% of samples, followed by low potassium and calcium, with 85 and 50% of the samples, respectively. The Sansai soils also possessed lower organic matter content and nitrogen than the samples from other two districts. Therefore it is anticipated that green manure crop could have distinct impact on rice yield in Sansai district.

Work on developing green manure crop technology in 2000 has better improved than 1999. Farmers were better prepared with *Sesbania* seed, and be able to broadcast at optimal planting dates certain problems were encountered such as unreliable rainfall distribution, damage from flooding and dry spell.

Growth of *Sesbania* in farmer field varied a great deal. Dry matter accumulation ranged from 144 to 1344 kg/rai with an average of 561 kg/rai. The farmers learnt that by allowing *Sesbania* plants to grow longer would make ploughing more difficult. As *Sesbania* plants aged longer, dry matter accumulation increased, but plant nitrogen content decreased. The nitrogen percentage in plant ranged from 1.76 to 4.07, averaging 2.39 percent. The dry matter production at 500 kg/rai had nitrogen content about 3 percent. At this stage of growth, incorporating of *Sesbania* with two-wheel tractor was found to be at ease.

The overall growth performance of *Sesbania* was better than 1999. In Sansai district, 75 percent of farmer collaborators had *Sesbania* dry matter yield over 500

kg/rai, while at Mae Tang and San Kampang districts, they were 40 and 14 percent, respectively.

The result of Field Day had improved farmers understanding on the soil-improving role of *Sesbania*. Seventy-seven percent of farmers in the Field day responded that they had much better understanding and their prime objective of growing green manure crop was to improve soil fertility. About 23 percent had never planted green manure crops. The Field Day also built confidence for resources farmers who provide information and their experiences to new farmer groups. After the Field day, Two farmer groups from two villages at San Kampang and San Sai districts had asked the research team to conduct workshop and extend *Sesbania* work in their areas.

The farmer collaborators from three districts had no experience in rice seed production. Therefore the initial preparatory work consisted of training workshop by staff from Seed Multiplication Center, and Faculty of Agriculture, Chiang Mai University. The activity also included study visit of the seed production plots at Experimental Station of The Multiple Cropping Center.

In the farmer participatory research in green manure crop for increasing rice yield, the process which affects adoption and scaling-up is farmer learning process which leads to changes and technology adoption. The important elements include: 1) appropriateness of technology and farmer demand; 2) farmers' awareness and interest, and group activity searching for new alternatives; 3) technical support from external institutions; 4) policy support, and 5) commitment of implementing agencies.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	i
บทคัดย่อ	ii
Abstract	v
สารบัญ	vi
สารบัญตาราง	vii
สารบัญภาพ	viii
สารบัญภาคผนวก	ix
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 วัตถุประสงค์	1
1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1
1.3 แนวทางการศึกษา	2
1.4 การเรียนรู้ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ	3
1.5 เป้าหมายของเกษตรกร	5
1.6 ผลงานทดลองจากหน่วยงานต่างๆ	6
1.7 การประเมินทางเลือก	6
บทที่ 2 งานทดสอบเพื่อยืนยันผลในแปลงเกษตรกร	
2.1 งานทดสอบผลในแปลงเกษตรกร	9
บทที่ 3 การติดตามไส้พิริกันในพื้นที่ศึกษา	
3.1 ความอุดมสมบูรณ์ของดินนาขของเกษตรกรร่วมโครงการ	11
3.2 ปริมาณและการกระจายของน้ำฝน	12
3.3 การเจริญเติบโตและปริมาณธาตุในตัวเรื่อนในต้นไส้พิริกัน	14
3.4 ประสิทธิผล	16
บทที่ 4 การใช้ประโยชน์แปลงทดสอบเพื่อการขยายผล	
4.1 ข้อมูลจากการต้มภาษณ์ฐานความรู้เกษตรกรต่อการใช้ปุ๋ยพืชสดบำรุงดิน	20
บทที่ 5 การเตรียมความพร้อมด้านการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว	23
บทที่ 6 บทสรุป	25
เอกสารอ้างอิง	27

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 การประเมินทางเลือกวิธีการนำร่องดินเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวนาปี	8
1.2 น้ำหนักสด ปุ๋ยพืชสดบางชนิดปรับปรุงดินนาภาคระหวันออกเยิ่งเหนือ และผลผลิตข้าว กษ7	8
2.1 ช่วงวันปลูกสนใจพิริญเป็นปุ๋ยพืชสดของเกษตรกร 3 พื้นที่ในปี 2542 และ ปี2543	10
3.1 สถานะภาพธาตุอาหารพืชบางชนิดในดินปลูกพืช	12
3.2 ผลเฉลี่ยลักษณะทั่วไปของดินนาแปลงเกษตรกรจาก 3 อำเภอ ปี 2543	12
3.3 น้ำหนักแห้ง น้ำหนักสดโส่น (กรัม/ตารางเมตร) และ %N อ. สันกำแพง	16
3.4 น้ำหนักแห้ง น้ำหนักสดโส่น (กรัม/ตารางเมตร) และ %N อ. สันทราย	17
3.5 น้ำหนักแห้ง น้ำหนักสดโส่น (กรัม/ตารางเมตร) และ %N อ. แม่แตง	18
4.1 ชนิดพืชนำร่องดินที่เกษตรกรใช้	20
4.2 ระดับความเข้าใจของเกษตรกรต่อบทบาทของปุ๋ยพืชสด	21
4.3 วัตถุประสงค์ของเกษตรกรต่อการใช้พืชนำร่องดินในนาข้าว	22
5.1 จำนวนเกษตรกรใน 3 พื้นที่ศึกษาที่ร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ (รายละ 1 ไร่)	23

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright[©] by Chiang Mai University
 All rights reserved

สารบัญภาพ

หัวข้อ	หน้า
1.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยีปุ่ยเพ็ชร์สดและการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพ	3
1.2 การวิเคราะห์การเรียนรู้ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ	4
3.1 ปริมาณน้ำฝนสะสมและปริมาณน้ำฝนต่อวัน (มม.) 1 ม.ค. – 15 ม.ค. 2542	13
3.2 ปริมาณน้ำฝนสะสมและปริมาณน้ำฝนต่อวัน (มม.) 1 ม.ค. – 15 ม.ค. 2543	13
3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักแห้งโสน (กก./ไร่) และปริมาณในตัวเจนในต้นโสน (%)	15
3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักแห้งโสน (กก./ไร่) และปริมาณในตัวเจนสะสมทั้งหมดในต้นพืช (กก./ไร่)	15

อิชสิกธ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

สารบัญภาคผนวก

ภาคผนวกที่	หน้า
ภาคผนวก ก. กฎภาคกิจกรรมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการใช้สินอัพริกันเป็นปุยพืชสดในนาข้าว	
1 เมล็ดโซนที่ผ่านการตรวจสอบด้วยกรดแล้ว พร้อมหวานได้เลย	1
2 เมล็ดโซนจะไม่ออกหรือเน่าตายในพื้นที่ร่องน้ำ หรือบริเวณน้ำท่วมขัง	1
3 ต้นโซนอายุ 36 วัน พื้นที่ อ. แม่แตงจะเจริญเติบโตได้ในช่วงแรก	1
4 บริเวณที่น้ำท่วมขังหรือผ่าน เมล็ดโซนไม่ออก	1
5 ต้นโซนที่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วมขัง และลักษณะดินเนี้ยวยืนน้ำท่วมขังจะมีผลทำให้ต้นโซน ได้ได้ช้า	1
6 ต้นโซนอายุ 28 วัน ในสภาพน้ำไม่ท่วมขัง สามารถแข่งขันกับวัชพืชได้	2
7 ต้นโซนที่หวานในพื้นที่เคยปลูกพะริกและมีน้ำท่วมขังจะมีกากมาก	2
8 ต้นโซนอายุ 30 วัน ในพื้นที่แม่แตง การหวานของโซนที่อัตราความชื้นต่ำ จะทำให้ประชา กรสนใจสามารถแข่งขันกับวัชพืชได้	2
9 ต้นโซนอายุ 30 วันปลูกในสภาพที่ดินเนમะต้นโซนจะสูงกว่า 50 ซม.	2
10 และสามารถปกคลุมและควบคุมวัชพืชได้	2
11 ต้นโซนอายุ 30 วันปลูกในสภาพที่ดินเน่มะสมต้นสูงกว่า 50 ซม.	2
12 ระบบการปลูกโซนหลังข้าวนาปรังโดยไม่มีการไดก่อน	3
13 การใช้ถั่วดำเนินปุยพืชสดหลังข้าวนาปรัง	3
14 ต้นโซนเมื่ออายุ 60 วันต้นสูงประมาณ 2 เมตร	3
15 ต้นโซนที่พร้อมได้กลบได้ อายุ 60 วัน	4
16 ใส่โซนอายุ 60 วันสามารถได้กลบโดยใช้รถได้เดินตาม ถ้าดินมีความชื้นพอเพียงสามารถได้ ได้เลย โดยไม่ต้องปล่อยน้ำท่วมขังก่อนการได้กลบ	4
17 ใส่สามารถได้กลบได้โดยใช้รถได้เดินตาม	4
18 เมล็ดโซนสามารถออกได้เองตามธรรมชาติในปีถัดไป	5
19 ต้นโซนมีลักษณะพิเศษนี้ป็นที่ล้ำต้น สามารถตรึงในโครงเหล็กจากอากาศได้ ต้นโซนที่ สามารถได้กลบได้อายุประมาณ 60 วันให้น้ำนักแห้งชีวนะล 500 กก./ไร่	5
20 งานวันสถาปัตย์ใช้ปุยพืชสดในนาข้าว โดยยกกลุ่มเกษตรกร อ. สันทราย อ. แม่แตงและ เกษตรกรผู้สนใจทั่วไป เกษตรกรอำเภอสันทราย เจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ รวมงานวันที่ 21 ก.ค. 2543 ณ. หมู่ 12 ต. ป่าไผ่ อ. สันทราย	5
21 กลุ่มเกษตรกร อ. แม่แตง ร่วมงานวันสถาปัตย์ อ. สันทราย	6
22 เกษตรกรที่ร่วมงานวันสถาปัตย์ได้ศึกษา บอร์ดนิทรรศการปุยพืชสดในนาข้าว	6
23 เกษตรกรวิทยากรนายสุบิน วิริยา อธิบายการปลูกโซนประสบการณ์และความคิดเกี่ยวกับ การใช้โซนเป็นปุยพืชสดนำรุ่งดิน	6

สารบัญภาคผนวก (ต่อ)

24 สาขิตกากรเก็บตัวอย่างโส่น 1 ตารางเมตรและชั่งน้ำหนักชิ้นมวลตรวจสอบน้ำหนักปูยพีชสด ก่อนการได้กลับ	7
25 เกษตรกรวิทยากร นาย อุทัย จันไสสาอิทธิการ์ได้กลับโส่นโดยใช้วัสดุเดินทางในการได้กลับโส่น พื้นที่ด้วยเกษตรกรผู้ร่วมงานสาขิต	7
26 เกษตรกรวิทยากรและเกษตรกรในการทดลองได้กลับโส่นในนาข้าว	7
27 เกษตรกรได้พิจารณาลักษณะปูยของปูอ่อน เชิงได้จากการทดลองปลูกเป็นปูยพีชสด ในพื้นที่ดอนปลูกเป็นปูยพีชสด	7
ภาคผนวก ข. คู่มือการปลูกโส่นอัพริกันเป็นปูยพีชสดในนาข้าว	8
ภาคผนวก ค. ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างดินแปลงข้าวเกษตรกร	15
ภาคผนวก ง. การประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการภารกิจมีส่วนร่วมของชุมชนในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว	18

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright[©] by Chiang Mai University
 All rights reserved

บทที่ 1 บทนำ

ผลการศึกษาของโครงการวิจัยระบบเกษตรยั่งยืน ระยะที่ 1 : การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวโดยใช้ปุ๋ยพืชสด พนบวมมากกว่าร้อยละ 80 ของเกษตรกรยอมรับระบบสนใจอัพริกัน – ข้าวนาปี และพร้อมที่จะปรับใช้สนใจอัพริกันแทนปุ๋ยเคมีในฤดูนาปี 2543 ถึงแม้ว่าการเจริญเติบโตของสนใจอัพริกันในแปลงเกษตรกร ในโครงการระยะที่ 1 ให้ผลแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม คณวิจัยฯ และกลุ่มเกษตรกรได้ร่วมกันวิเคราะห์และได้ระบุปัญหา พร้อมทั้งสาเหตุ และได้ปรับปัจจุบันงาน การใช้สนใจอัพริกันในฤดู 2543 เป็นที่เรียบร้อย กลุ่มเกษตรกรที่ขยายผลได้จัดเตรียมความพร้อม สมบูรณ์กว่าปี 2542 เช่น การจัดเตรียมเมล็ดพันธุ์สนใจ การห่วนสนใจในช่วงเวลาที่เหมาะสมดังนั้น คาดว่าในฤดู 2543 การเจริญเติบโตของสนใจจะบรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดได้

นอกจากนี้ กลุ่มเกษตรกรได้ให้ความสำคัญกับการผลิตข้าวคุณภาพ โดยเฉพาะพันธุ์ข้าว ดอกมะลิ 105 เพื่อต้องการสร้างมูลค่าเพิ่ม ด้วยการผลิตเป็นเมล็ดพันธุ์ (seed) แทนที่จะผลิตเพื่อ เมล็ด (grain) อย่างเดียว และในพื้นที่ศึกษาอำเภอแม่แตง กลุ่มเกษตรกรได้จัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวบ้านบ้านน้ำหนึ่ง มี กิจกรรมที่เริ่มจากกลุ่มเกษตรกรโดย ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร เป็นฝ่ายสนับสนุนทางวิชาการ ตลอดจนอยบายและแผนงานของกรมส่งเสริมการเกษตร ที่สนับสนุนให้มีศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในปีงบประมาณ 2543

กิจกรรมต่อเนื่องระยะต้นฤดูฝนปี 2543 นี้ โครงการวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1.1 วัตถุประสงค์

- เพื่อปรับปรุงวิธีการจัดการปุ๋ยพืชสดสนใจอัพริกันให้เกิดประโยชน์ต่อการเพิ่มผลผลิตข้าวของเกษตรกร
- เพื่อจัดเตรียมความพร้อมให้กับกลุ่มเกษตรกรในด้านการปลูกข้าวและเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพ

1.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- กลุ่มเกษตรกรเกิดความมั่นใจ บทบาทของปุ๋ยพืชสด สนใจอัพริกันในนาข้าว
- กลุ่มเกษตรกรได้เรียนรู้ขั้นตอนการจัดการสนใจอัพริกันเป็นปุ๋ยพืชสดอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิผล
- กลุ่มเกษตรกรได้เรียนรู้ ขั้นตอนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพอย่างถูกวิธี

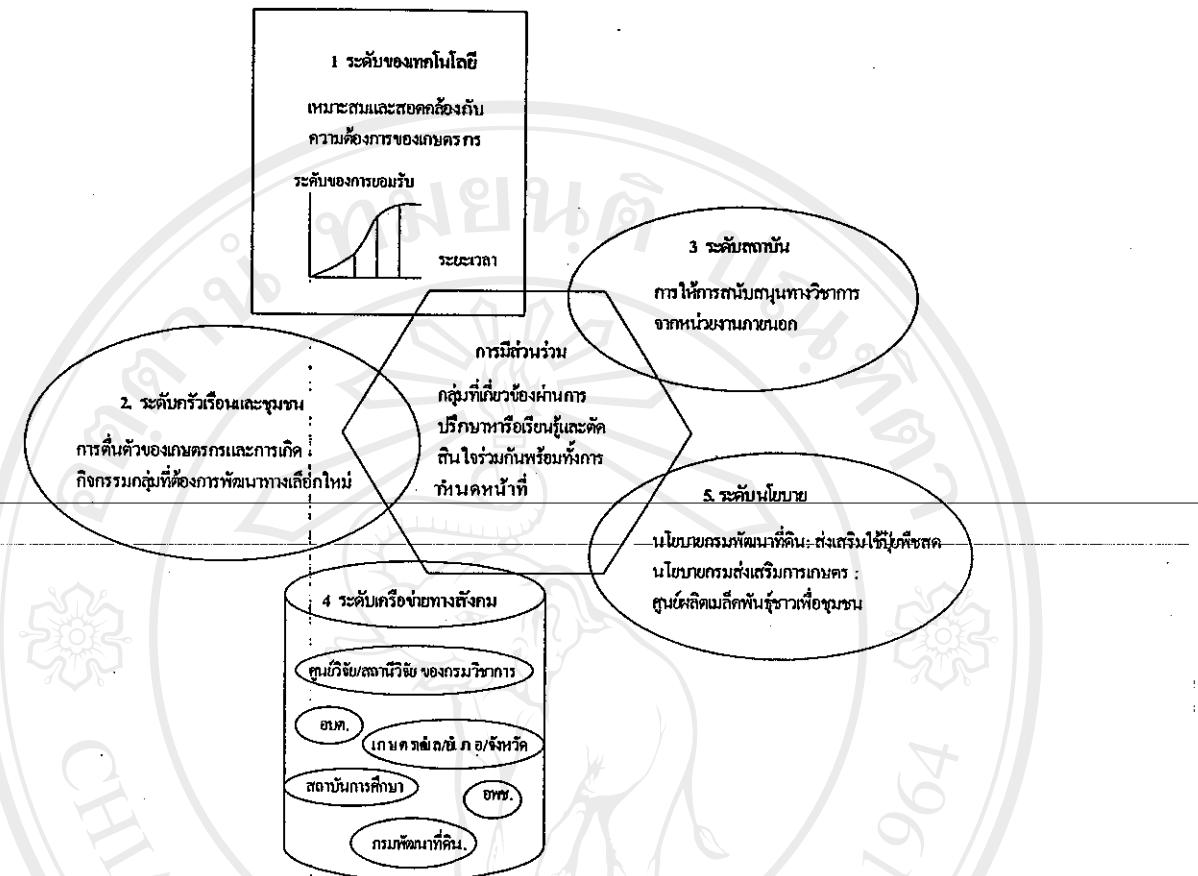
1.3 แนวทางการศึกษา

โครงการวิจัยเกษตรยั่งยืนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ปุ๋ยพืชสดเพื่อบำรุงความอุดมสมบูรณ์ของดินนา เป็นงานวิจัยเพื่อปรับใช้ (adaptive research) ซึ่งให้ความสำคัญกับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่เกษตรกรโดยตรง แนวทางการศึกษาจึงเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและสนับสนุนเทคโนโลยีดังกล่าว

รูปภาพที่ 1.1 ประมวลแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์ประกอบต่างๆที่สัมพันธ์กับแนวทางดังกล่าว อันจะนำไปสู่ความสมฤทธิ์ผลของโครงการ

การทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างนักวิจัยและกลุ่มเกษตรกร เพื่อรับปัญหา และแสวงหาทางเลือก สร้างความเข้าใจร่วมกันและกลั่นกรอง ก่อนตัดสินใจดำเนินการ เป็นขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เกษตรกรแต่ละรายมีเงื่อนไขด้านความพร้อมของทรัพยากรแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อระดับการยอมรับ โดยจะสะท้อนออกมายในรูปของเส้นการเรียนรู้ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างระดับการยอมรับและระยะเวลา

ในกรณีของปุ๋ยพืชสด เกษตรกรมีความตื่นตัวด้านการพัฒนาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และต้องการลดต้นทุนการผลิตโดยลดการใช้ปุ๋ยเคมี เทคโนโลยีปุ๋ยพืชสดที่เหมาะสมกับสภาพของเกษตรกร จะได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากเกษตรกร ซึ่งหน่วยงานวิชาการของรัฐ จำเป็นต้องเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง และให้การสนับสนุนกับกระบวนการพัฒนาดังกล่าว นอกจากนี้การมีเครือข่ายทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มที่เกี่ยวข้อง และนโยบายสนับสนุนจากรัฐ จะทำให้การขยายผลการใช้ปุ๋ยพืชสดบำรุงดินกว้างไกลยิ่งขึ้น

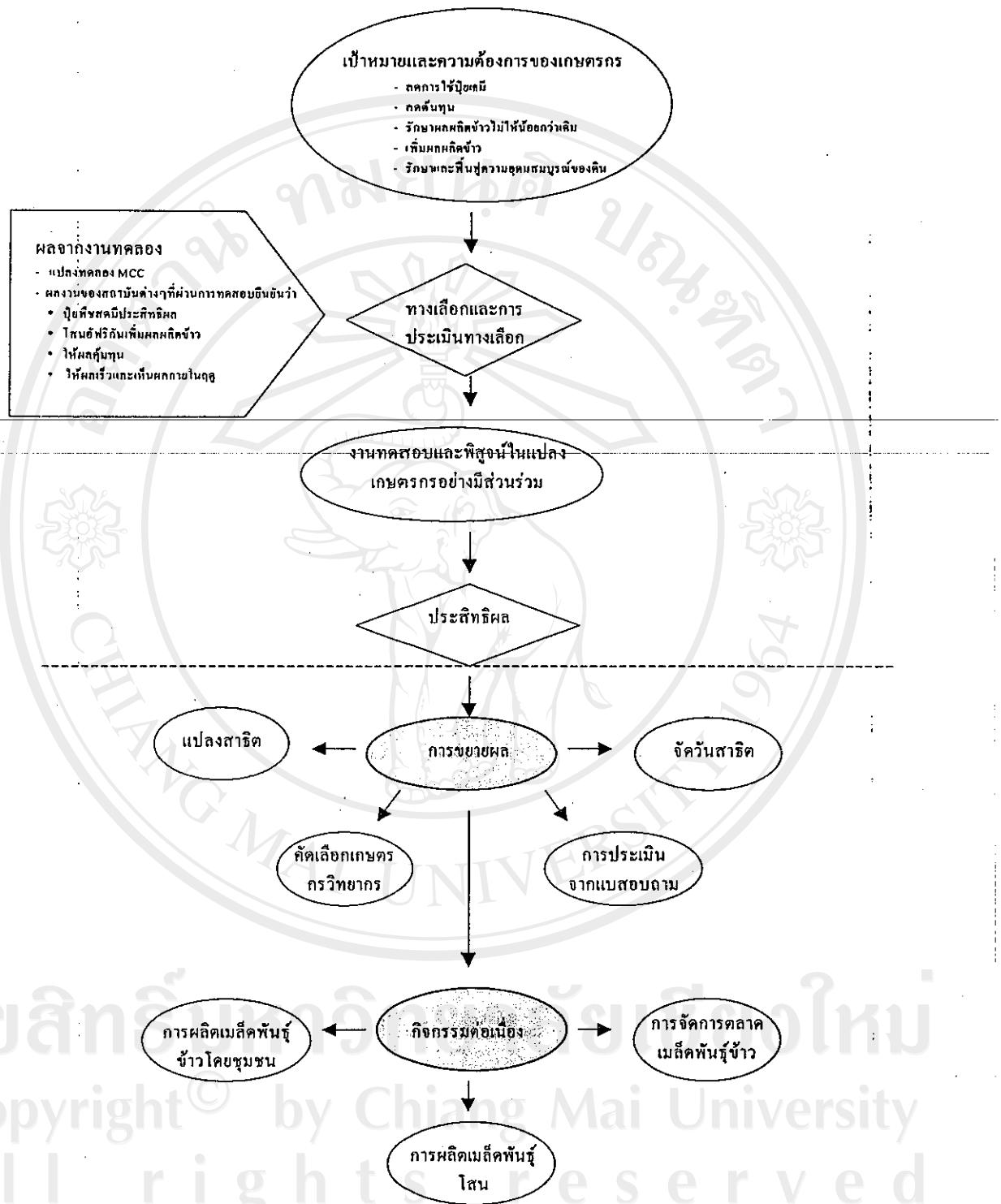

รูปภาพที่ 1.1 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยีปัจจัยพืชสุดและการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพ

1.4 การเรียนรู้ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ

การศึกษากระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มเกษตรกรได้อาศัยขึ้นต่อการดำเนินงานร่วมกับเกษตรกรในการปรับใช้สินอัพริกันเป็นปัจจัยพืชสุดในพื้นที่เกษตรกร เป็นกรอบของการวิเคราะห์ ดังแสดงในรูปภาพที่ 2. ซึ่งขึ้นต่อตั้งกล่าวว่าได้ครอบคลุมการปลูกสินอัพริกันเป็นปัจจัยพืชสุด 2 ฤดู คือ ฤดูฝน ปี 2542 และ 2543 ตามลำดับ

รายงานฉบับนี้ จะเสนอผลการดำเนินงานของการปลูกสินอัพริกันในฤดูฝน 2543 จนถึงสิ้นเดือนสิงหาคม เมื่อเกษตรกรได้เก็บผลสินอัพริกัน และย้ายปลูกกล้าข้าว

รูปภาพที่ 1.2 การวิเคราะห์การเรียนรู้ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ

1.5 เป้าหมายของเกษตรกร

การทำความเข้าใจกับเป้าหมายของเกษตรกรเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างมีส่วนร่วม ผลการวิเคราะห์จะนำไปสู่การกำหนดเทคโนโลยีที่เหมาะสม ที่เกษตรกรสามารถนำไปปรับใช้และมีประสิทธิผล

กระบวนการทำความเข้าใจหรือการวิเคราะห์รวมกันเรื่องเป้าหมายของเกษตรกร ส่วนหนึ่ง ผูกพันเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน ขั้นตอนของการดำเนินการที่นิยมปฏิบัติกันทั่วไปคือ การประชุมกลุ่ม นักวิจัยมีส่วนร่วม โดยหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ (facilitator) ที่ต้องเลือกป้อนคำ ถ้า เพื่อได้มารีบุรุษการกำหนดทิศทางการดำเนินงานและกิจกรรม

สมาชิกเกษตรกรที่เข้าร่วมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ “เป้าหมาย ของเกษตรกร” ควรต้องพิจารณาสัดส่วนของสมาชิกหญิงชาย เพื่อข้อมูลที่ได้มานะจะไม่เป็นการเบี่ยงเบนเนื่องจากเพศ (gender biased)

ในโครงการวิจัยการใช้สนใจพืชฯ เป็นปัจจัยพืชฯ เป้าหมายของเกษตรกรที่ปลูกข้าวเป็น หลักหลากหลาย พอจัดกลุ่มได้ดังนี้

1. ต้องการลดการใช้น้ำยาเคมีในนาข้าว
2. ต้องการลดค่าใช้จ่าย
3. ต้องการรักษาระดับผลผลิตข้าวไม่น้อยกว่าที่เป็นอยู่
4. ต้องการเพิ่มผลผลิตข้าว
5. ต้องการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน (ป้องกันดินเสื่อม)

เกษตรกรคุ้นเคยกับการใช้น้ำยาเคมี หลังจากเกิดวิกฤตภัยแล้ง เศรษฐกิจ น้ำยาเคมีที่ใช้สำหรับ นาข้าว เช่น 16-20-0 และยูเรีย มีราคาสูงขึ้นกว่าเดิม ปัจจุบันราคาปัจจุบัน 2 ชนิดนี้ราคากระสอบละ 315-350 บาทและ 290-320 บาทตามลำดับ ซึ่งคาดว่าในฤดูนาปีนี้ ราคาน้ำยาเคมีคงต้องปรับสูงขึ้นไป อีก เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน

แรงกดดันจากภายนอก มีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจของเกษตรกร การเพิ่มขึ้น ของราคาน้ำยาเคมีทำให้เกษตรกรกลุ่มนี้ต้องการหาทางลดต้นทุนการผลิต วัดถูประสงค์ ข้อ 3, 4

และ 5 เป็นส่วนที่เกิดขึ้นในระดับแปลง ซึ่งเกษตรกรเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งบางกลุ่มนั้นเสียรากพืชของผลผลิตข้าว โดยเฉพาะกลุ่มที่มีทรัพยากรำจัด ผลผลิตข้าวที่แปลบประมาณจะกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร เช่นในพื้นที่ศึกษา ความต้องการบริโภคข้าวค่อนข้างคงที่ ครัวเรือนเกษตรกรต้องการปริมาณข้าวเปลือก ประมาณ 500 กก.ต่อคนต่อปี ซึ่งครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิก 5 คน จะเป็นต้องมีพื้นที่นาประมาณ 5 ไร่ จึงจะสามารถมีปริมาณข้าวพอเพียงสำหรับการบริโภคตลอดปี โดยให้ผลผลิตข้าวเฉลี่ย 500 กก./ไร่ ในขณะที่กลุ่มที่มีพื้นที่จำกัด และ/หรือเช่าที่ทำกิน มีความต้องการที่จะเพิ่มผลผลิตข้าวต่อหน่วยพื้นที่ นอกจากนี้เกษตรกรทุกวิถัยให้ความเห็นว่า มีความจำเป็นและต้องการใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อกันทุกปี เพื่อรักษาและดับผลผลิตข้าวนานาปี ดังนั้นถ้าหากมีทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้ โอกาสการยอมรับก็จะมีมากขึ้น

1.6 ผลงานทดลองจากหน่วยงานต่างๆ

หลักฐานจากผลงานทดลองของสถาบันวิจัยของรัฐ เช่นการพัฒนาที่ดิน และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ยืนยันว่าปุ๋ยพืชสดสามารถเพิ่มศักยภาพผลผลิตของพืชปลูกได้ โดยเฉพาะในนาข้าว บทบาทของไนโตรเจนอัพริกันมีผลต่อการเพิ่มผลผลิตข้าวนานาปีชัดเจน ทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือสามารถให้ผลตรวจเจ้าและเห็นผลชัดเจนในฤดู ให้ผลคุ้มทุนแต่การขยายผลยังไม่สามารถดำเนินการได้ในวงกว้าง จำเป็นต้องผ่านการทดสอบให้เกษตรกรได้เห็นประจำ

1.7 การประเมินทางเลือก

การนำเสนอทางเลือกร่วมกับเกษตรกรเพื่อแก้ไขปัญหา การลดการใช้ปุ๋ยเคมี จำเป็นต้องมีเกณฑ์ต่างๆเพื่อให้เกษตรกรได้มีการตัดสินใจที่ดีขึ้น กระบวนการประเมินทางเลือกที่เหมาะสม สำหรับการนำร่องดินเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวนานาปี ได้มีการปรึกษาหารือกันระหว่างนักวิจัยและเกษตรกร และในปี 2543 ได้จัดทำแปลงตัวอย่างในพื้นที่เกษตรกรลำห้วยวิธีการนำร่องดินและได้นำผลจากประสบการณ์ของปี 2542 มาประมวลเข้าด้วยกัน ดังแสดงในตารางที่ 1

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย โอกาสที่วิธีการจะสัมฤทธิ์ผล ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับระบบการผลิตของเกษตรกร พัฒนาทั้งสามารถลดความเสี่ยงได้ และการสนับสนุนจากสถาบันภายนอก เช่น นโยบายและแผนการส่งเสริม การสนับสนุนด้านปัจจัยการ

ผลิต และสินเชื่อจะสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรยอมรับวิธีการได้ นอกจากนี้วิธีการจะต้องง่ายต่อการปฏิบัติของเกษตรกร

จะเห็นได้ว่า วิธีการที่นำเสนอทั้ง 4 ชนิดง่ายต่อการปฏิบัติของเกษตรกร และให้ผลตอบแทนปานกลาง แต่ปุ๋ยพืชสดจะสามารถลดความเสี่ยงได้มากกว่าปุ๋ยเคมี เนื่องจากการใช้ปุ๋ยเคมีจะต้องใช้ในระหว่างฤดูกาลปลูกข้าว แต่ปุ๋ยพืชสดใช้ก่อนปลูกข้าวซึ่งมีระยะเวลาสั้น และให้ผลต่อการเจริญเติบโตของข้าวอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ปุ๋ยเคมีอัตราการสูญเสียจะสูงกว่า ทำให้ปุ๋ยพืชสดมีความเหมาะสมกับสภาพการผลิตของเกษตรกรรายย่อย

ในกลุ่มของปุ๋ยพืชสด ไสโน้อฟริกันจะเหมาะสมกว่าปอเทือง และถ้าพูดผลการทดสอบในพื้นที่เกษตรกรในปี 2543 พบว่าไสโน้อฟริกันเจริญเติบโตรวดเร็ว และสามารถแข่งขันและควบคุมการเจริญเติบโตของรังษีได้ ในขณะที่ปอเทืองจะไม่เหมาะสมสำหรับพื้นที่มีน้ำท่วมซึ่ง และถ้าพูดไม่สามารถแข่งขันกับรังษีได้ ดังนั้นทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดคือ ไสโน้อฟริกัน

ข้อสังเกตในแปลงเกษตรฯ ให้ผลสอดคล้องกับงานทดสอบปุ๋ยพืชสดของกรมพัฒนาฯ ดังแสดงในตารางที่ 1.2 ยืนยันประสิทธิผลของไสโน้อฟริกัน ในการเพิ่มผลผลิตข้าวนาปี

การนำเข้าเกณฑ์ต่างๆ เข้ามาร่วมอภิปรายกับเกษตรกรมีความมั่นใจยิ่งขึ้น ซึ่งเกณฑ์ต่างๆ เหล่านี้นักวิจัยประเมินจากการสัมภาษณ์เกษตรกร ผู้มีผ่านกับส่วนที่เสนอโดยนักวิจัย

ตารางที่ 1.1 การประเมินทางเศรษฐกิจการนำร่องต้นแบบเพื่อประเมินผลผู้รับประโยชน์

	โครงการที่จะสมฤทธิ์ผล	ผลกระทบทาง			การสนับสนุนของสถาบัน			งบประมาณเบ็ดเตล็ด
		ผลกระทบทาง	ผลกระทบทาง	ผลกระทบทาง	สังคม	ปัจจัย	สิ่งแวดล้อม	
1. โสนห้วยรักน	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก	+	+	-	มาก
2. ปลอยชัย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก	+	+	-	มาก
3. ตัวผุ้ม	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	+	+	-	มาก
4. บุญแม่	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง-มาก	+	+	+	มาก

หมายเหตุ - ปอร์เช่ ไม่เหมาะสมในสภาพภูมิปัญญา โดยเฉพาะในอาชญากรรม

- ตัวผุ้ม จับจีบปรับติดต่อท้าในระยะแรก แนะนำให้รับมือด้วยความกระถูกพร้อมใจได้และให้ความสนใจเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่สิ้นราก

ตารางที่ 1.2 น้ำหนักสด น้ำหนักแห้งและปรับเปลี่ยนรายการตัวบันทึกของน้ำหนักเฉลี่ย แหลมสีเหลืองตัวที่ 7 (กมม.ผลผลิต)

พืชตระกูลตัว	น้ำหนักสด	น้ำหนักแห้ง	แหลมสีเหลืองตัวที่ 7 (กมม.)
ถุงรักษา	2250	388	
ปลอยชัย	2432	404	
ตัวผุ้ม	1040	293	
โสนห้วยรักน	1042	285	
โสนห้วยแดง	2930	486	
ไม้รากผึ้งสด	1372	293	
		201	

หมายเหตุ : // พืชที่ชนิดไม่สามารถเมล็ดขยาย 65 วัน ทั้งไร่นา 2 ฝั่ง ปลูกทั้ง 2 ฝั่ง ตามหลัง

บทที่ 2

งานทดสอบเพื่อยืนยันผลในแปลงเกษตรกร

2.1 งานทดสอบผลในแปลงเกษตรกร

การทดสอบเพื่อยืนยันผลในแปลงเกษตรกร โดยหลักการแล้วจะต้องไม่ขับข้ออ่อน つまりการทดลองประกอบด้วยหนึ่งหรือสองชนิดที่เกษตรกรสามารถเข้าใจ และปฏิบัติตัวอย่างตนเองได้ การทดลองจะเน้นที่จำนวนเกษตรกรต้องมากพอ เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวน ระหว่างเกษตรกร ซึ่งจะให้น้ำหนักมากกว่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนภายในเกษตรกรคนใดคนหนึ่ง ในกรณีของสินอัพริกัน การทดสอบเพื่อยืนยันผล จะประกอบด้วยการปลูกสินอัพริกันและไม่ปลูกสินอัพริกัน

2. ตัวรับเท่านั้น และหลังจากไถกลบสิน ก็จะติดตามผลของการใช้แล้วไม่ใช้สินต่อผลผลิต
ข้าวนาปี

อย่างไรก็ตาม การทดลองในปี 2542 เกษตรกรที่ร่วมการศึกษาด้วยกัน ไม่ทุกรายที่ดำเนินการ 2 ตัวรับการทดลอง ส่วนใหญ่มีตัดสินใจหันสินอัพริกันเป็นปุ๋ยพืชสดแล้ว ก็จะไม่ปัดทำแปลงปลูกที่ไม่มีสินอัพริกัน ดังนั้นการติดตามผลและประเมินผลจะหันกลับของเกษตรกรจึงเน้นผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการใช้สินอัพริกันเป็นปุ๋ยพืชสด ข้อคิดเห็นและเงื่อนไขการยอมรับของเกษตรกร ซึ่งผลการทดลองในปี 2542 พบว่าการใช้สินอัพริกันเป็นปุ๋ยพืชสดบำรุงดิน ได้ผลลัพธ์ที่หลากหลาย นั่นคือมีความแปรปรวนระหว่างแปลงเกษตรกรทั้งในเรื่องสภาพแวดล้อมของแปลงปลูกข้าว และทักษะการจัดการของเกษตรกร และโดยทั่วไปน้ำหนักแห้งซึ่งมวลของต้นสินที่ควรจะเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มผลผลิตยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน อย่างไรก็ตามร้อยละ 80 ของเกษตรกร แจ้งว่าการปลูกสินเป็นปุ๋ยพืชสดเพิ่มผลผลิตข้าวประมาณร้อยละ 20 และมากกว่า ร้อยละ 80 ยืนยันจะใช้ปุ๋ยพืชสดต่อไป ถ้าสามารถจัดหาเมล็ดสินอัพริกันได้

ในฤดูนาปี 2543 ได้มีการจัดเตรียมแผนการดำเนินงานรัฐกุมกวางปี 2542 โดยสรุปพอกจะประมวลได้ดังนี้

- เสนอผลการทดลองให้เกษตรกรได้รับทราบ พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ ปัญหาและข้อจำกัดที่ทำให้การใช้สินไม่ได้ผล เช่นปัญหาการปลูกข้าว ความชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อการออก คุณภาพเมล็ด ระยะที่สภาพน้ำขัง และข้อจำกัดเรื่องตำแหน่งของ

แปลงทดสอบ ในกรณีที่ต้องดำเนินการໄกแปลงพร้อมๆกับแปลงใกล้เคียง เนื่องจากใช้คลองส่งน้ำเส้นเดียวกัน ทำให้ต้องได้กลบสนใจก่อนเวลา ฯลฯ

- จัดสรรมเมล็ดพันธุ์สนใจพืชกันให้กับเกษตรกรก่อนเวลานำเมล็ดเข้ารอดกำมะถัน เพื่อทำลายระยะพักตัวและเร่งความออกของเมล็ด พร้อมทั้งตรวจสอบความคงซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2542 เกษตรกรสามารถปลูกสนใจการปลูกข้าวได้ในระยะที่เหมาะสมในปี 2543 ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ช่วงวันปลูกสนใจพืชกันเป็นปุ๋ยพืชสด ของเกษตรกร 3 พื้นที่ในปี 2542 และปี 2543

พื้นที่	ปี 2542		ปี 2543	
	จำนวนแปลง	วันหัวน้ำสนใจ	จำนวนแปลง	วันหัวน้ำสนใจ
สันทรัพย์	7	27 พ.ค. – 7 มิ.ย.	16	8 พ.ค. – 28 พ.ค.
แม่แตง	12	4 มิ.ย. – 9 มิ.ย.	15	13 พ.ค. – 2 มิ.ย.
สันกำแพง	5	15 พ.ค. – 9 มิ.ย.	7	15 พ.ค. – 20 พ.ค.

- จัดตารางเวลาปะชุมชี้แจงกับกลุ่มเกษตรกรใน 3 พื้นที่ และจำนวนครั้งมากกว่าปี 2542 ทำให้เกษตรกรมีความมั่นใจและให้ความไว้วางใจในการดำเนินงานของคณะผู้วิจัย การปะชุมแต่ละครั้ง ได้มีการชี้แจงวิธีการปะชุมให้ทราบทั้งสองฝ่าย โดยจะใช้สถานที่ในพื้นที่ศึกษาที่กำหนดโดยกลุ่มเกษตรกร นอกจากราชการปะชุมคณะวิจัยได้เพิ่มเติมสาระที่จะก่อเกิดเป็นผลหรือกิจกรรมต่อเนื่อง นอกเหนือจากการให้สนใจเป็นปุ๋ยพืชสด ความสัมพันธ์ดังกล่าว ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มเกษตรกร 3 พื้นที่ และระหว่างกลุ่มเกษตรกรกับคณะวิจัย ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญ ของการวิจัยอย่างมีส่วนร่วมที่จะสร้างแนวคิดใหม่ๆให้กับเกษตรกร และในขณะเดียวกันคณะวิจัยได้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเกษตรกรได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

การติดตามผลของโสเนอัฟริกันในพื้นที่ศึกษา

3.1 ความอุดมสมบูรณ์ของดินนาขของเกษตรกรร่วมโครงการ

ได้ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างดินในแปลงทดลองก่อนปลูกโสเนอัฟริกัน โดยได้อธิบายให้เกษตรกรร่วมโครงการทุกคนได้เข้าใจว่า ปุ๋ยพืชสมควรนำไปหักสำหรับปลดปล่อยธาตุในต่อๆ เนื่องให้กับพืชปลูก ในกรณีโสเนอัฟริกัน ปริมาณธาตุในต่อๆ เนื่องในต้นพืชมีประมาณ 3 เปอร์เซ็นต์ ส่วนธาตุอาหารอื่นๆ เช่น ฟอสฟอรัสจะมีน้อยมาก ไม่ถึง 0.4 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นในดินนาที่ขาดธาตุฟอสฟอรัส (deficiency) ซึ่งมักจะสัมพันธ์กับคุณสมบัติดินที่เป็นกรด การหัวน้ำญี่ปุ่นขาวเพื่อปรับลดระดับความเป็นกรดของดินพร้อมทั้งการใส่ปุ๋ยฟอสฟอรัส (เช่น ปุ๋ยเดี่ยว ทริบเบิลฟอสเฟต หรือ หินฟอสเฟต) จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อรักษาระดับผลผลิต หรือเพิ่มผลผลิตข้าวนาปี อย่างไรก็ตาม ได้มีบางรายงานแจ้งว่าพันธุ์ข้าวต่างๆ มีขีดความสามารถแตกต่างกันในการดูดซับธาตุฟอสฟอรัสในดินที่ขาดธาตุดังกล่าว (Koyama et al. 1973; Ponnamperuma 1976)

การกำหนดสถานภาพความอุดมสมบูรณ์ของดิน ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช ได้ใช้เกณฑ์ของนิวัตต์ (2527) ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ผลการวิเคราะห์ดินนาขของแปลงเกษตรจาก 3 อำเภอ ดังแสดงค่าเฉลี่ยในตารางที่ 2 รี' ให้เห็นว่า ดินในอำเภอแม่แตงมีปริมาณธาตุฟอสฟอรัสต่ำ และมีปัญหามากคิดเป็น 85 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนเกษตรกร 26 ราย (ข้อมูลรายแปลงดูภาคผนวกที่ ค.) สำหรับดินในพื้นที่อำเภอสันกำแพง มีความเป็นกรดสูงคิดเป็น 81 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเกษตรกร 16 ราย ส่วนดินในอำเภอสันทรายมีปริมาณธาตุแมกนีเซียมต่ำถึง 19 รายหรือ 95 เปอร์เซ็นต์ของจำนวน 21 ราย รองลงมาเป็นไปแต่สูงและแคลเซียมคิดเป็น 85 และ 50 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ นอกจากนี้ดินในอำเภอสันทรายมีปริมาณอินทรีย์ต่ำ และธาตุในต่อๆ เนื่องต่ำกว่า อำเภอแม่แตงและสันกำแพง ดังนั้น บทบาทของปุ๋ยพืชส่วนนี้จะเห็นผลชัดเจนในอำเภอสันทราย

ตารางที่ 3.1 สถานะภูมิศาสตร์ดินที่ชุมชนในดินปลูกพืช (นิวัตัน 2527)

ธาตุอาหารพืช	ปริมาณธาตุอาหารพืช		
	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ค่อนข้างสูง
Organic matter (OM.%)	1.0 – 1.5	1.5 – 3.0	3.0 – 4.5
P (ppm) ; Bray II	10 - 15	15 - 30	30 - 45
K (ppm)	30 - 50	50 - 80	80 - 120
Ca (me/100g.soil)	1.0 – 2.5	2.5 – 6.0	6 – 10
Mg (me/100g.soil)	0.25 – 0.80	0.80-2.50	2.5 – 5

หมายเหตุ : K, Ca และ Mg ทดสอบด้วย NH_4OAc 1 N pH 7

ตารางที่ 3.2 ผลเฉลี่ยลักษณะทางเคมีของดินนาแปลงเกษตรกรจาก 3 อำเภอ ปี 2543

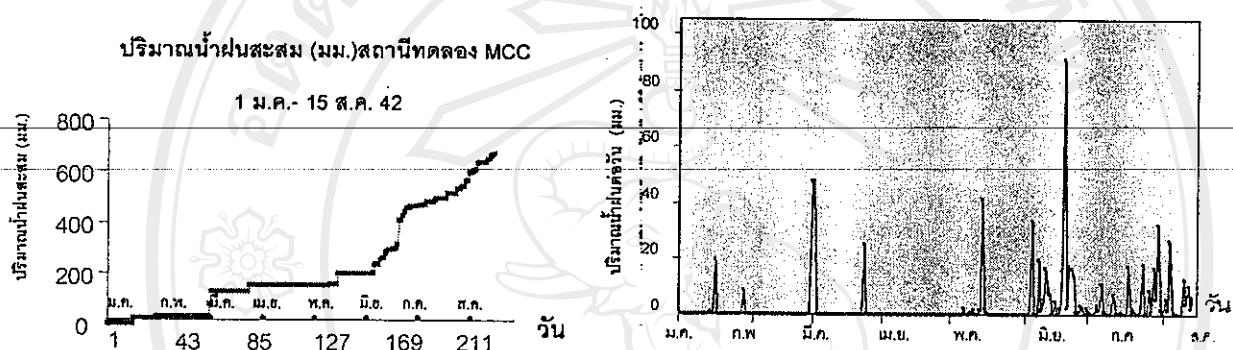
พื้นที่วัด	จำนวน	pH	(%)		(ppm)		(me/100g.soil)	
			ตัวอย่าง	OM	N	P	Ca	Mg
แม่แตง	26	5.79	0.13	2.58	8.9	96	7.73	1.42
สันกำแพง	16	5.29	0.108	1.98	18	103	3.51	1.13
สันทราย	21	5.65	0.064	1.30	44	36	2.48	0.46

3.2 ปริมาณและการกระจายของน้ำฝน

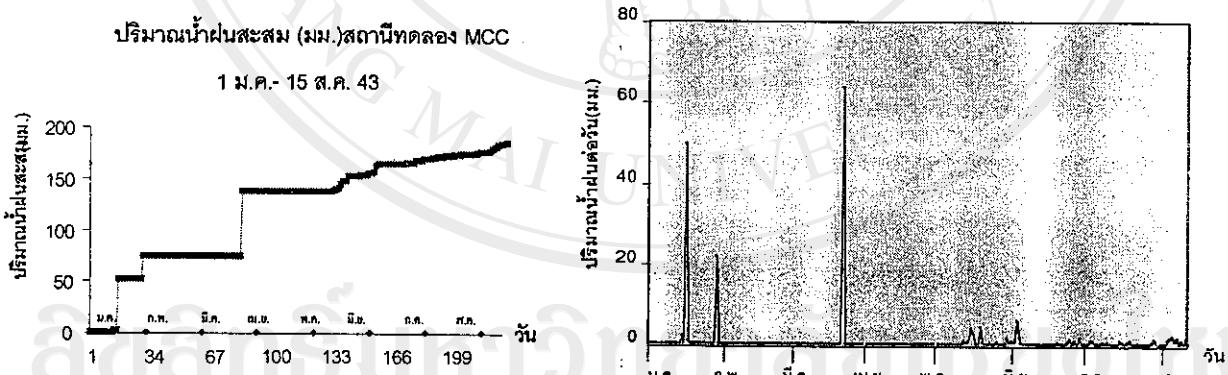
ปริมาณน้ำฝนตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง 15 สิงหาคม ปี พ.ศ. 2543 แตกต่างจากปี 2542 อย่างชัดเจนดังแสดงในรูปภาพที่ 3.1 และ 3.2 ปริมาณน้ำฝนสะสมของปี พ.ศ. 2542 ในช่วงเวลาดังกล่าวสูงถึง 671.1 มม. ในขณะที่ปริมาณน้ำฝนของปี พ.ศ. 2543 มีเพียง 185.7 มม. ซึ่งจัดว่าเป็นปีที่แล้งฝนในต้นฤดู อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่หัวน้ำฝนอพังพาน ก็มีปริมาณน้ำฝนตั้งแต่ 8 พฤษภาคม จนถึง 2 มิถุนายน เป็นระยะที่มีฝนตกบ่อยครั้ง ปริมาณความชื้นในดินทั้ง 3 พื้นที่ทดสอบเพียงสำหรับการออกของเมล็ดสนใจอพังพาน โดยเฉพาะพื้นที่ทดสอบใน อำเภอสันทราย ซึ่งเป็นพื้นที่รับน้ำจากโครงการสร้างน้ำชลประทาน แม่แฝก ในช่วงต้นฤดูฝน โครงการสามารถส่งน้ำได้ตามความต้องการ ประจำเดือนเรื่องความพอเพียงของน้ำ จึงไม่เป็นปัญหา ส่วนอำเภอแม่แตงและอำเภอ

สันกำแพง ถึงแม่จะอยู่ในพื้นที่รับน้ำโครงการส่งน้ำชลประทาน เช่นเดียวกัน แต่ความอุดมสมบูรณ์ ของน้ำยังน้อยกว่า พื้นที่อื่นๆ มาก

โดยภาพรวมแล้วความชื้นในดินพอเพียงและไม่เป็นอุปสรรคต่อการออกของเมล็ดสนใจอัพ กัน ยกเว้นในพื้นที่บางแปลงที่มีสภาพน้ำท่วมขังหลังการห่วนเสน ทำให้ความออกไม่สม่ำเสมอ และบางพื้นที่ได้รับผลกระทบจากภาวะฝนทึ่งช่วง ทำให้การเจริญเติบโตของโสนหยุดชะงัก

รูปภาพที่ 3.1 ปริมาณน้ำฝนสะสมและปริมาณน้ำฝนต่อวัน (ม.m.) 1 ม.ค – 15 ส.ค. 2542

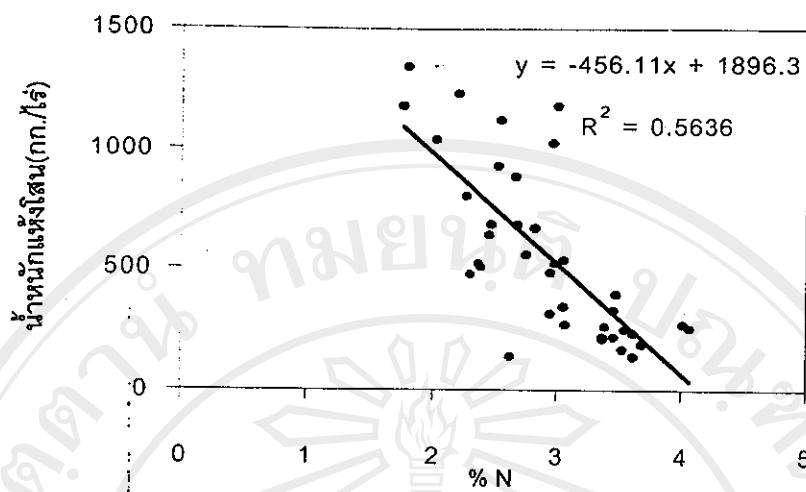

รูปภาพที่ 3.2 ปริมาณน้ำฝนสะสมและปริมาณน้ำฝนต่อวัน (ม.m.) 1 ม.ค – 15 ส.ค. 2543

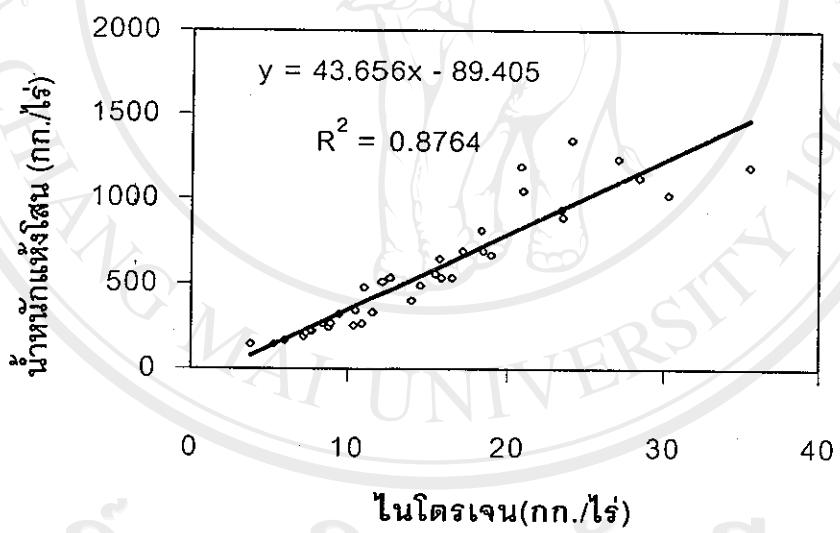
3.3 การเจริญเติบโตและปริมาณธาตุในตอรเจนในต้นไสอัฟริกัน

การติดตามการเจริญเติบโตของไสอัฟริกันใน 3 พื้นที่ดังได้อธิบายข้างต้น พบว่า การสะสมน้ำหนักแห้งของไสอัฟริกันมีช่วงกว้างมาก ตั้งแต่ 144 ถึง 1344 กก./ไร่ โดยมีค่าเฉลี่ย 561 กก./ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการเจริญเติบโตของไสอัฟริกัน นอกจากนี้ เกษตรกรได้เรียนรู้ว่าการปล่อยให้ต้นไสอัฟริกันเจริญเติบโตนานเกินไป ทำให้การไก่กลบมีความลำบาก เนื่องจากต้นสูงและลำต้นเหนียว ทำให้การไก่กลบด้วยรถได้เดินตามขนาดเล็กไม่สะดวก ในด้านการสะสมของธาตุในตอรเจนในต้นพืช พบว่าต้นไสที่มีอายุนาน การสะสมน้ำหนักแห้งจะมีมากขึ้นตามลำดับ แต่ปริมาณธาตุในตอรเจนจะลดลง ดังแสดงในรูปภาพที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่า น้ำหนักแห้งของต้นพืช มีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณธาตุในตอรเจนในต้นพืช จากการวิเคราะห์ตัวอย่างพืช พบว่า เปอร์เซ็นต์ในตอรเจนในต้นไสอัฟริกัน ต่ำสุด 1.76 เปอร์เซ็นต์ สูงสุด 4.07 เปอร์เซ็นต์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 เปอร์เซ็นต์ นอกจานี้ รูปภาพที่ 3.4 ยังแสดงให้เห็นว่า น้ำหนักแห้งไสที่ระดับ 500 กก./ไร่ เป็นระดับที่มีปริมาณธาตุในตอรเจนในต้นพืชประมาณ 3 เปอร์เซ็นต์ มีระยะการเจริญเติบโตดังกล่าว การไก่กลบจะง่ายด้วยรถได้เดินตามขนาดเล็ก

เมื่อต้นไสมีอายุมากขึ้น น้ำหนักแห้งจะเพิ่มขึ้น เปอร์เซ็นต์ในตอรเจนในต้นพืชจะลดลง แต่ปริมาณในตอรเจนสะสมทั้งหมดในต้นพืชเพิ่มขึ้น ซึ่งในตัวอย่างศึกษานี้ ปริมาณในตอรเจน สะสมทั้งหมด สูงถึง 35.5 กก./ไร่ ได้มีรายงานการศึกษาว่า ในระยะเวลาดังกล่าว นี้ ควรนำไปใช้เดรต ที่ละลาย เซลลูโลส และสัดส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน (C:N ratio) เพิ่มขึ้น (Ishikawa, 1988) ถ้าหากเกษตรกรปล่อยให้ต้นไสมีอายุยาวนานเกินกว่า 60 วันแล้วจึงไก่กลบ ปริมาณคาร์บิโนไซเดรต ที่มากเกินไป จะมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของข้าวได้ เนื่องจากการสร้างกรดอินทรีย์ (organic acid) อันเกิดจากการย่อยสลายของคาร์บิโนไซเดรต ซึ่งจะทำความเสียหายให้กับราชข้าว ได้ ดังนั้นระยะที่เหมาะสมสำหรับการไก่กลบไสเป็นปุ๋ยพืชสดเมื่ออัตราส่วน คาร์บอน-ไนโตรเจนมีค่าต่ำ อยู่ระหว่าง 16-24 (สมศรี, 2539) เพราะหลังจากไก่กลบและย่อยสลายแล้วหากไสจะปลดปล่อยธาตุอาหารแก่พืชได้ง่าย

รูปภาพที่ 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักแห้งโภชนา (กг./ต.) และปริมาณในต่อเจนในต้นโสน (%)

รูปภาพที่ 3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักแห้งโภชนา (กг./ต.) และปริมาณในต่อเจนสะสมทั้งหมดในต้นพืช (กก./ต.)

3.4 ประสิทธิผล

ข้อมูลวันปฐกและวันไอกลับโสนอัฟริกัน ตลอดจนการเจริญเติบโตและผลผลิตชีวมวลของต้นพืช ในแปลงเกษตรกรแต่ละรายใน 3 พื้นที่วิจัยได้แสดงในตารางที่ 3.3 3.4 และ 3.5 สามารถสรุปได้ดังนี้

- จำเกอสัน hairy มีเกษตรกรเพียง 2 รายไอกลับโสนซึ่งมีอายุน้อยกว่า 50 วัน น้ำหนักแห้งโสนสูงกว่า 500 กก./ไร่มีถึง 12 แปลงหรือ 75 %
- จำเกอแม่แดง อายุโสนเหมาะสม แต่การเจริญเติบโตของโสนหยุดชะงักเนื่องจากฝนทึ่งช่วงในระยะแรก และบางแปลงเสียหายจากน้ำท่วมขัง มีเพียง 6 แปลง หรือ 40 % ที่น้ำหนักแห้งโสนสูงกว่า 500 กก./ไร่
- จำเกอสันกำแพง อายุโสนเหมาะสม การเจริญเติบโตและผลผลิตชีวมวลโสนถูกกระทบจากภาวะฝนทึ่งช่วง ทำให้มีเพียง 1 แปลง หรือ 14 % ที่ให้น้ำหนักแห้งสูงกว่า 500 กก./ไร่

ตารางที่ 3.3 น้ำหนักแห้ง น้ำหนักสดโสน (กรัม/ตารางเมตร) และ %N อ. สันกำแพง

ชื่อ-สกุล	ว.ด.ป หวานและไอกลับโสน			กั้น/ครรภ			ผู้	%N *
	หวานโสน	เก็บโสน	จน.วัน	นนสด	นนแห้ง	จนต้น		
ทองคำ ใจป่วน	16 พ.ค 43	28 ก.ค 43	73	260	90	29	55.5	2.64
ดาว เงินคำจันทร์	18 พ.ค 43	19 ก.ค 43	62	750	135	31	105.3	3.37
แสง ผ้านเจริญ	20 พ.ค 43	19 ก.ค 43	60	630	105	40	85.5	3.52
สิงห์คำ ปีมปา	16 พ.ค 43	19 ก.ค 43	64	1150	200	32	99.2	2.95
สะคาด เศรษฐี	20 พ.ค 43	19 ก.ค 43	60	850	155	42	119.6	3.54
เดช เศรษฐี	21 พ.ค 43	12 ก.ค 43	52	850	165	35	106.3	3.38
วสันต์ ใจเที่ยง	15 พ.ค 43	19 ก.ค 43	65	1980	400	25	173.3	2.45
	mean	62	924	179	33	106.4	3.12	
	max	73	1980	400	42	173.3	3.54	
	min	52	260	90	25	55.5	2.45	
	sd	6.34	537.71	104.39	6.02	35.9	0.44	
	cv (%)	10.18	58.18	58.46	18.02	33.74	14.18	

ที่มา: ข้อมูลจากแปลงเกษตรกร 2543 นายเหตุ: %N ที่ได้จากส่วนของใบและลำต้นโสน

ตารางที่ 3.4 น้ำหนักแห้ง น้ำหนักสด Stein (กรัม/ตารางเมตร) และ %N อ. สันทราย

ชื่อ-สกุล	ว.ด.ป. หวานและไม่กอบสนใจ		จำนวน	กิโล/ตรม			สูง	%N
	หวาน Stein	เก็บ Stein		นนสด	นนแห้ง	จำนวนต้น		
อุ่นเมือง อาทิตย์	20 พ.ค 43	6 ก.ค 43	26	900	215	26	154.6	3.05
สุบิน วิจัย	8 พ.ค 43	22 ก.ค 43	38	2500	580	38	186	2.52
จำนำ จันทร์ด้า	8 พ.ค 43	13 ก.ค 43	43	3100	770	43	192.1	2.2
คำจันทร์ นราธี๊ะ	21 เม.ย 43	13 ก.ค 43	13	1280	330	13	119.7	2.98
บุญราษฎร์ วงศ์จักร		22 ก.ค 43	38	3250	700	38	177.6	2.54
เกตุ ดวงคำ	25 พ.ค 43	22 ก.ค 43	55	2200	420	55	138.6	2.83
มุกดา วิริยะ	8 พ.ค 43	22 ก.ค 43	45	2900	640	45	192.7	2.96
อินสม จำนา	10 พ.ค 43	13 ก.ค 43	52	940	140	52	91.22	3.45
ศิลป์ ใจชาวด์	15 พ.ค 43	13 ก.ค 43	34	740	150	34	105.4	3.62
อินตา เรือนบุตร	28 พ.ค 43	13 ก.ค 43	35	2020	330	35	172.1	2.36
อุทัย จันไส	19 พ.ค 43	22 ก.ค 43	32	3200	650	32	186.7	2.02
ประพันธ์ จันไส	21 พ.ค 43	22 ก.ค 43	63	4300	840	63	223.6	1.79
	21 พ.ค 43	29	2500	430	29	141.7	2.69	
	11 พ.ค 43	22	1400	250	22	146.9	3.47	
	11 พ.ค	13 ก.ค 43	23	2010	335	23	158	3.06
วิจิตรา สะหนี่	15 พ.ค 43	22 ก.ค 43	41	3400	740	41	188.9	1.76
		mean	36.81	2290	470.00	37	160.99	2.71
		max	63.00	4300	840.00	64	223.60	3.62
		min	13.00	740	140.00	13	91.22	1.76
		sd	13.07	1041.38	232.72	13.07	35.72	0.58
		cv (%)	35.50	45.47	49.51	35.50	22.19	21.36

ที่มา : ข้อมูลจากแปลงเกษตรกร 2543

หมายเหตุ : %N ที่ได้จากส่วนของใบและลำต้น Stein

All rights reserved

ตารางที่ 3.5 น้ำหนักแห้ง น้ำหนักสดสิน (กรัม/ตารางเมตร) และ %N อ. แม่แตง

ชื่อ-สกุล	ว.ด.ป หวานและไก่อบสิน			กรัม/ตรม		จำนวน	สูง	%N
	หวานสิน	เก็บสิน	จน.วัน	นนสด	นนแห้ง			
จำเรง ลาภวงศ์	14 พ.ค 43	24 ก.ค 43	71	1100	300	38	152.9	2.3
วิชิต รุ่งโชค	20 พ.ค 43	24 ก.ค 43	63	1100	305	31	124.5	2.95
สิงโต ลาภวงศ์	2 มิ.ย 43	24 ก.ค 43	52	500	90	48	81.4	3.61
บุญมี ศรีวนทร์	28 พ.ค 43	24 ก.ค 43	57	610	120	33	78.2	3.69
เกรียงยุทธ พวงนาลัย	15 พ.ค 43	24 ก.ค 43	70	1000	210	182	72.4	3.46
ปราานี ใจเจริญ	21 พ.ค 43	24 ก.ค 43	64	600	140	19	107.4	3.36
อุมาพร คงเงิน	2 มิ.ย 43	24 ก.ค 43	52	850	160	30	89.6	4.07
หมื่น ใจงาม	13 พ.ค 43	15 ก.ค 43	63	2710	555	33	190.7	2.66
ผัน ไชยศรี	14 พ.ค 43	24 ก.ค 43	71	1510	350	28	134.1	2.75
ณรงค์ แสงดาว	16 พ.ค 43	15 ก.ค 43	60	2720	505	45	184.5	2.27
สมัย มั่นคง	22 พ.ค 43	24 ก.ค 43	63	800	170	29	98.8	4.01
นิกร ดาวยร	8 พ.ค 43	13 ก.ค 43	66	2680	430	55	181.7	2.48
จิตรา คงนาค	22 พ.ค 43	24 ก.ค 43	63	800	170	29	111.6	3.07
สมคิด คำบุญปั้น	20 พ.ค 43	24 ก.ค 43	65	4100	740	112	138.8	3.00
ต่อคำ คำเขียว	22 พ.ค 43	24 ก.ค 43	63	1400	320	59	111.8	2.38
		mean	62.87	1498.67	304.33	51.40	123.89	3.07
		max	71.00	4100.00	740.00	182.00	190.70	4.07
		min	52.00	500.00	90.00	19.00	72.40	2.27
		sd	5.84	1058.62	185.89	42.41	39.25	0.61
		cv (%)	9.29	70.64	61.08	82.51	31.68	19.74

ที่มา : ข้อมูลจากแปลงเกษตรกร 2543

หมายเหตุ : %N ที่ได้จากการสำรวจในแหล่งลำต้นไม้

บทที่ 4

การใช้ประโยชน์แปลงทดสอบเพื่อการขยายผล

ผลจากการติดตามการเจริญเติบโตของโสโนอัฟริกัน ระยะเวลาการเจริญเติบโต ความพร้อมของเกษตรกร การดีนตัวของชุมชนในหมู่บ้าน ความผันแปรของโสโนอัฟริกันระหว่างแปลงเกษตรกร และการสนับสนุนของสำนักงานเกษตรอำเภอ คณะกรรมการจึงเลือกตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย เป็นจุดสาธิต เพื่อนำเสนอผลการทดสอบในเรื่อง ให้กับกลุ่มเกษตรกรจากพื้นที่อื่นๆ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของเกษตรกร และเพื่อนำไปสู่การขยายผลในวงกว้าง

เนื่องจากที่ ต. ป่าไผ่ เกษตรกรที่ร่วมทดสอบได้ปลูกโสโนตั้งแต่วันที่ 8-28 พฤษภาคม ทำให้ได้เห็นการเจริญเติบโตที่ระยะต่างๆ การกำหนดนัดวันสาธิตจึงเลือกวันที่ผู้เข้าร่วมสามารถเห็นระยะของโสโนที่เหมาะสมสำหรับไถกลบ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นการไถกลบโสโนโดยเกษตรกรเจ้าของแปลง

การนำเสนอผลจะให้เกษตรกรเจ้าของแปลงเป็นผู้ดำเนินการ โดยคณะกรรมการผู้วิจัยสนับสนุนข้อ มูลพื้นฐานของโสโน เกษตรกรจะอธิบายกระบวนการปลูก และข้อสังเกตต่างๆจากการปลูกโสโน ข้อควรระวัง และผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งจะมีส่วนช่วยต่อการตัดสินใจของเกษตรกรที่ไม่เคยมีประสบการณ์กับการปลูกพืชบำรุงดินมาก่อน

กลุ่มเป้าหมายที่ร่วมในวันสาธิต นอกจากรุ่มเกษตรกรที่อยู่ในโครงการ และนอกโครงการ จะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 1 สถานที่ทดลองข้าวสันป่าตอง สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1 ผู้นำชุมชนท้องถิ่น และสำนักงานสนับสนุนการวิจัย

สำนักงานเกษตรอำเภอสันทรายได้คัดเลือกหมู่ 12 ต.ป่าไผ่ซึ่งเป็นหมู่บ้านร่วมโครงการทดสอบปุ๋ยพืชสด เป็นศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบลป่าไผ่ การจัดวันสาธิตปุ๋ยพืชสดได้เป็นกิจกรรมหนึ่งของการถ่ายทอดเทคโนโลยีของศูนย์ ซึ่งเป็นกิจกรรมแรกที่หมู่บ้านนี้ได้แสดงผลงานของเกษตรกรเกี่ยวกับบทบาทของปุ๋ยพืชสดในการเพิ่มผลผลิตข้าวนานปี

เนื่องจากกลุ่มที่ร่วมงานวันสาธิตเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงบำรุงดิน และการเพิ่มผลผลิตข้าว และกลุ่มที่พัฒนาเกษตรในระดับพื้นที่ ดังนั้นคาดว่าผลงานของเกษตรกรของหมู่ 12 ซึ่งได้ยืนยันประสิทธิผลของโสโนอัฟริกันจะสามารถขยายผลในวงกว้างต่อไป

4.1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ฐานความรู้เกษตรกรต่อการใช้ปุ๋ยพิชสดบำรุงดิน

- พืชบำรุงดิน

การสัมภาษณ์เกษตรกรงานวันสาขิตการใช้สนใจอพาร์กันเป็นปุ๋ยพิชสดบำรุงดิน ณ. จุดถ่ายทอดเทคโนโลยี ต. ป่าไผ่ อ. สันทราย จ. เชียงใหม่ การเข้าใจงบประมาณของปุ๋ยพิชสดบำรุงดินจากการสัมภาษณ์เกษตรกร 40 รายพบว่า เกษตรกรจำนวน 27 รายพื้นที่ อ. สันทรายมีการใช้พืชบำรุงดินจำนวน 20 รายคิดเป็น 74 % และ 7 รายไม่มีการใช้พืชบำรุงดินโดยเด็ดขาด (26 %) ส่วนเกษตรกร อ. แม่แตง จำนวน 13 ราย เคยใช้พืชบำรุงดินถึง 12 ราย คิดเป็น 92 % และไม่เคยใช้พืชบำรุงดินใดเลย 1 ราย

ชนิดของพืชบำรุงดินที่เกษตรกรใช้ใน 2 พื้นที่ (ตาราง 4.1) มีทั้งหมด 5 ชนิด และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังให้ความหมายของปุ๋ยพิชสดบำรุงดินเป็นพืชที่เป็นตระกูลถัว เช่น ถัวเหลือง ถัวฝักยาว เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิต เกษตรกรก็จะทำการไถกลบส่วนที่เหลือลำต้นและขากลงในดิน เพื่อปรับปรุงบำรุงดิน

ตาราง 4.1 ชนิดพืชบำรุงดินที่เกษตรกรใช้

ชนิดปุ๋ยพิชสด	อ. แม่แตง (n= 13)	อ. สันทราย (n =27)	รวม (n= 40)
1 ถัวฝักยาว แห้งกวาง	0	1	1
2 ข้าว	0	1	1
3 สนใจ	1	5	6
4 ถัวเหลือง	11	6	17
5 ถัวฝักยาว	0	1	1
6 ถัวลิสง	0	1	1
7 ถัวเหลือง ถัวฝักยาว	0	3	3
8 สนใจ ถัวฟูม	0	1	1
9 ไม่เคยใช้ปุ๋ยพิชสดเลย	1	8	9

ที่มา : สัมภาษณ์เกษตรกร

ตารางที่ 4.1 จำนวนเกษตรกรทั้งหมด 40 ราย เกษตรกรในพื้นที่ อ. สันทราย จำนวน 8 ราย ไม่เคยใช้ปุ๋ยพิชสดบำรุงดินเลย และพื้นที่ อ. แม่แตง จำนวนเกษตรกร 1 รายไม่เคยใช้ปุ๋ยพิช

สุดได้ฯ เลย จะพบว่าเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ยพืชสดบ้ารุ่งดินเป็นเกษตรกรที่มีอาชีพเดิมเกี่ยวนี้องกับการผลิตพืชน้ำ เช่น แตงกวา ถั่วเหลือง หลังจากการปลูกข้าวนาปี โดยเฉพาะการปลูกถั่วเหลืองหลังนา ในพื้นที่สันทราย ประมาณ 32 % และแม่แตง 92 % ที่เกษตรกรปลูกถั่วเหลืองเป็นพืชบ้ารุ่งดิน

- บทบาทปุ๋ยพืชสดหลังงานวันสาธิต

จากการสอบถามเกษตรกรที่มาร่วมงานวันสาธิตการใช้สูนอพริกันเป็นปุ๋ยพืชสดบ้ารุ่งดิน ความรู้เกษตรกรเกี่ยวกับบทบาทของปุ๋ยพืชสดบ้ารุ่งดิน พบร่วม

ตารางที่ 4.2 ระดับความเข้าใจของเกษตรกรต่อบบทบาทของปุ๋ยพืชสด

ระดับความเข้าใจเรื่องปุ๋ยพืชสด	อ. แม่แตง	อ. สันทราย	รวม
	(n= 13)	(n=27)	(n= 40)
1 เหมือนเดิม	0	0	0
2 ตีกว่าเดิมเล็กน้อย	1	0	1
3 ตีกว่าเดิมปานกลาง	4	7	11
4 ตีกว่าเดิมมาก	8	20	28

ที่มา : สัมภาษณ์เกษตรกร

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรพบว่าเกษตรกรมีระดับความเข้าใจในเรื่องปุ๋ยพืชสดในนาข้าวตีขึ้นมากกว่าเดิมถึง 70 % ในพื้นที่ 2 อำเภอ (28 ราย) ซึ่งจากการใช้งานวันสาธิตเป็นจุดถ่ายทอดพื่อช่วยทำให้เกษตรกรได้เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการและการใช้ปุ๋ยพืชสดได้ตีกว่าเดิม นอกจากนี้ยังได้เปิดโอกาสให้เกษตรกรได้เรียนรู้จากเกษตรกรด้วยกัน ซึ่งเป็นเกษตรกรที่มาจากต่างพื้นที่ มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นด้วยกัน นอกจากนี้เกษตรกรวิทยากร ซึ่งเป็นเจ้าของการจัดการสนใจแต่ละแปลงได้นำเสนอวิธีการและการจัดการที่ดีเกษตรกรได้ปฏิบัติที่เป็นจุดดีและจุดอ่อนของสอนนำเสนอต่อกลุ่มเกษตรกรอื่นๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิธีการเพื่อให้สอนมีมีน้ำหนักสุดมากพอที่จะไกกลบลงในดินและการเข้าใจคุณสมบัติปุ๋ยพืชสดได้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

- การยอมรับปุ๋ยพืชสดและนำไปใช้ของเกษตรกร

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการสัมภาษณ์เกษตรกรถึงการใช้พืชสดไปใช้ในช่วงปีต่อไปพบว่าจากเกษตรกร 40 ราย เกษตรกรอ. สันทรายจะนำไปปฏิบัติ 27 รายคิดเป็น 67 % และเกษตรกร อ. แม่แตง 13 ราย เหตุผลของการนำปุ๋ยพืชสดไปใช้ในนาข้าวในปีต่อๆไป ดังตารางที่

ตารางที่ 4.3 วัดถุประสงค์ของเกษตรกรต่อการใช้พืชบำรุงดินในนาข้าว

การใช้น้ำปุ๋ยพืชสดเพื่อ	อ. แม่แตง (n= 13)	อ. สันทราย (n =26)	รวม (n= 39)
1 ปรับปรุงดิน	13	17	30
2 ลดต้นทุน	0	4	4
3 เพิ่มผลผลิต	0	3	3
4 ปรับปรุงดินและเพิ่มผลผลิต	0	1	1
5 เพิ่มธาตุอาหาร	0	1	1

ที่มา : สัมภาษณ์เกษตรกร

เกษตรกรที่ตอบแบบล้วนถ้วน เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของปุ๋ยพืชสดเป็นอย่างดี เช่นปรับปรุงดิน เพิ่มธาตุอาหาร (ไม่ได้ระบุว่าเป็นธาตุอะไร) และสามารถเพิ่มผลผลิตข้าว การใช้น้ำปุ๋ยพืชสดช่วยลดต้นทุนการผลิตข้าว คำตอบเหล่านี้ในปัจจุบัน คงไม่ใช่เป็นความรู้ใหม่สำหรับเกษตรกรในพื้นที่ราบลุ่มเชียงใหม่ ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือชนิดพืชที่ใช้เป็นปุ๋ยพืชสดที่เหมาะสมในระบบพืช และเกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้

บทที่ 5

การเตรียมความพร้อมด้านการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร ได้จัดเตรียมเมล็ดพันธุ์หลักของพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ดอกมะลิแดง และ กษ 6 ให้กับเกษตรกรใน 3 พื้นที่ เพื่อนำไปผลิตเป็นเมล็ดพันธุ์ขยายกิจกรรมต่อเนื่อง ดังกล่าวนี้ ได้ทดสอบคัดลอกกับโครงการเมล็ดพันธุ์ ข้าวชุมชนของกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งดำเนินการผ่านศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล (ศกต) เป็นปีแรกในปีงบประมาณ 2543

โครงการเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน (พันธุ์ข้าวดอกมะลิ 105) ของกรมส่งเสริมการเกษตรได้คัดเลือก ต. ป่าไผ่ อ. สันทราย เป็นพื้นที่ดำเนินการ รวม 200 ไร่ มีเกษตรกรร่วมโครงการประมาณ 40 ราย โดยสำนักงานเกษตรอำเภอสันทรายได้สนับสนุนปัจจัยการผลิตได้แก่ เมล็ดพันธุ์ข้าว (อัตรา 15 กก./ไร่) และปุ๋ยเคมี (ในอัตราที่แนะนำคือ 16-20-0 25 กก./ไร่ และปูเรีย 10 กก./ไร่) เกษตรกรบางรายที่ร่วมทดสอบในโครงการปุ๋ยพิชิตได้เข้าร่วมโครงการเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชนของกรมส่งเสริมการเกษตรเช่นเดียวกัน

ในพื้นที่วิจัย กลุ่มเกษตรกรชำนาญแม่แตง ได้แสดงความจำเจดังต่อไปนี้ กลุ่มเมล็ดพันธุ์ข้าวบ้านบากหม้อ ต. ชี้เหล็ก อ. แม่แตง กลุ่มนี้ได้เน้นเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 เป็นส่วนใหญ่

จำนวนเกษตรกรที่ได้ขอเมล็ดพันธุ์คัด เพื่อนำไปขยายเป็นเมล็ดหลัก แสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 จำนวนเกษตรกรใน 3 พื้นที่ศึกษาที่ร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ (รายละ 1 ไร่)

ชำนาญ	จำนวน	พันธุ์ข้าว			
		แปลง	กษ 6	มะลิแดง	มะลิ 105
แม่แตง	24	3	4	17	-
สันทราย	2	-	2	-	-
สันกำแพง	11	4	-	4	3

เกษตรกรทุกรายที่มีความประสงค์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ปลูกข้าวตามหลังโคน

ในด้านเตรียมความพร้อม คณะวิจัยได้ดำเนินปรึกษาหารือกับเกษตรกรในพื้นที่พร้อมทั้งให้ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับความสะอาดของแปลง เมล็ดพันธุ์และการจัดเตรียมแปลงกล้า นอกจากนี้ได้เชิญกลุ่มเกษตรกรทั้ง 3 อำเภอ มาประชุมเพิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ

การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ณ ศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2543 โดยมีวิทยากรจากศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ 7 ฯ. เยี่ยมชม และคณาจารย์จากคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (รายละเอียดในภาคผนวกที่ ง.)

หัวข้อหลักที่นักวิชาการและกลุ่มเกษตรกรได้แลกเปลี่ยนกันประกอบด้วย

1. ประเภทของเมล็ดพันธุ์และขั้นตอนการผลิต
2. การเจริญเติบโตของข้าวและขั้นตอนที่สำคัญในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
3. การเขตกรรมในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
4. การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน
5. การเตรียมงานด้านประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการเมล็ดพันธุ์ข้าว

บทที่ 6 บทสรุป

ผลสืบเนื่องจากการพัฒนาชุมชนเกษตรกรรมหมู่ 8 บ้านศรีวังทาน ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย และหมู่ 9 บ้านร่องก่องข้าว ตำบลวากค้าง อำเภอสันกำแพงได้แจ้งความจำนำให้คณะกรรมการนโยบายเป็นรายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยชน์และการใช้ปุ๋ยพิชสดในนาข้าว เพื่อสร้างความเข้าใจกับหมู่สมาชิก ก่อนที่จะมีการตัดสินใจใช้ปุ๋ยพิชสดในปีต่อไป พร้อมกันนี้คณะกรรมการได้สนับสนุนเมล็ดพันธุ์สีน้ำเงิน อัพริกันให้กับเกษตรกรเพื่อนำไปขยายพันธุ์ในพื้นที่สำหรับเป็นปุ๋ยพิชสด ในฤดูนาปี 2544.

ปรากฏการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเทคโนโลยีที่สามารถแก้ไขปัญหา สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกร และเกษตรกรสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง จะสามารถขยายผลได้สำหรับกระบวนการขยายผล การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีการปฏิบัติให้เห็นผลเป็นที่ประจักษ์ และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จกับผู้เรียนรู้ใหม่ จะผลักดันให้การขยายผลเป็นไปได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

ดังนั้นวิธีคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัดประสิทธิผลของงานพัฒนาหรือส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตทางเกษตรอย่างมีส่วนร่วม แต่เดิมใช้การยอมรับของเกษตรกรเป็นตัวชี้วัดหลัก แต่ปรากฏการณ์ในวันสาธิตสีน้ำเงินอัพริกัน ได้ชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์ของเกษตรกรวิทยากร ซึ่งถ่ายทอดผ่านการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้เกษตรกรอื่นๆ ได้รับความประdeen ต่างๆ เกี่ยวกับการใช้สีน้ำเงินเป็นปุ๋ยพิชสด ซึ่งแตกต่าง ระหว่างการปลูกสีน้ำเงินอัพริกัน ถ้วด แลบปอเทืองเป็นปุ๋ยพิชสดก่อนข้าวนาปี เกษตรกรวิทยากร ก็ได้รับคำชมและยกให้เป็นต้นแบบ นอกจากนี้ยังได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคณะกรรมการ ตลอดจนนักวิชาการจากกระทรวงเกษตร ทำให้กระบวนการเรียนรู้สิ่งใหม่เป็นแบบสองทาง ไม่ได้ถูกกำหนดโดยรูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบดั้งเดิม (Transfer of technology model) ซึ่งเป็นกระบวนการจากบนสู่ล่าง

ประสบการณ์แบบมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องในวันสาธิตสีน้ำเงินอัพริกันดังได้อธิบายข้างต้น จะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาตัวชี้วัดเกษตรอย่างยั่งยืนภายหลัง ซึ่งคงไม่จำกัดเฉพาะการวัดผลลัพธ์ (output) และประสิทธิผล (effectiveness) แต่คงต้องรวมถึงศักยภาพของการเรียนรู้และการกระทำการร่วมกันของกลุ่มเกษตรกร เกษตรกรจะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาตัวชี้วัด และเป็นผู้ใช้ตัวชี้วัดต่างๆ เพื่อการพัฒนาระบบการผลิตที่ยั่งยืน

บทเรียนที่สำคัญจากการดำเนินงานวิจัยสนใจอพริกันในนาข้าวร่วมกับเกษตรกรครั้งนี้ ยืนยันถึงความสำเร็จของกระบวนการมีส่วนร่วมที่เกือ hnunให้เกษตรกรและนักวิจัยทำงานร่วมกัน ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับความเห็นใจ และการปรับใช้เทคโนโลยีปุ๋ยพืชสด ตลอดจนการพัฒนากรรมต่อเนื่องเกี่ยวกับการผลิตข้าวนานาปีต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

เอกสารอ้างอิง

ชุมพล คงศิลป์, อุทัย ฤทธิแสง และ ประดับศรี ตุลสุข. การทดสอบเบื้องต้นในการใช้บุยพืชสดบางชนิด ปรับปรุงดินนา. Available : <http://www.idd.go.th> (ไม่ระบุปีที่พิมพ์)

นิวัตน์ หิรัญบูรณ์. 2527. การประเมินความอุดมสมบูรณ์ของชาตุอาหารพืช. เอกสารประกอบการบรรยาย ความผิดปกติของพืชเนื่องจากการขาดชาตุอาหาร. โครงการอบรมเจ้าหน้าที่กอง สงเคราะห์ชาวเช้า กรมประชาสงเคราะห์ วันที่ 29 ตุลาคม ณ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่.

สมศรี อรุณินทร์. 2539. การใช้โสน (*Sesbania spp.*) เป็นบุยพืชสดในดินเค็ม. ว.วิทย. กษ. 29(4-6): 108-120

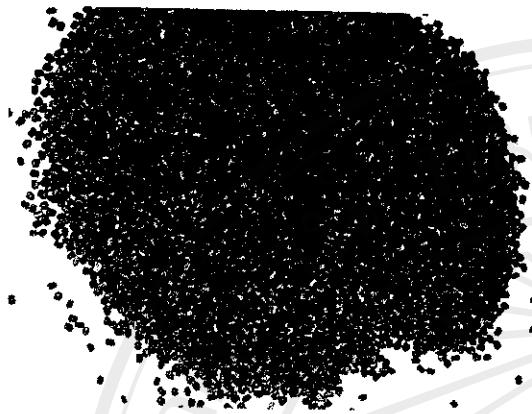
Ishikawa, M. 1988. Green manure in rice: the Japan experience. Pages 45-61. In Green Manure in Rice Farming. Proceedings of a symposium on Sustainable Agriculture. 25-29 May 1987. IRRI. The Philippines.

Koyama, T., Chammek, C and P. Snitwongse. 1973. Varietal different of Thai rice in the resistance to phosphorus deficiency. Tech Bull. 4, Tropical Agriculture Research Center, Ministry of Agriculture and Forestry, Japan.

Pounamperuma, F.N. 1976. Screening rice for tolerance to mineral stresses. Pages 341-353 in M. J. Wright and S.A. Ferrani eds. Proceedings of the Workshop on Plant Adaptation to Mineral Stress in Problem soils. Beltsville, Maryland, November 22-23, 1976.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก. รูปภาพกิจกรรมการเมืองชุมชนของเกษตรกรในการใช้สินอัพทิริกันปุ๋ยพืชสดในนาข้าว

รูปภาพที่ 1 เมล็ดโซนที่ผ่านการลวกด้วยกรดแล้วพร้อมหัวน้ำได้เลย

รูปภาพที่ 2 เมล็ดโซนจะไม่ออกหรือเน่าตายในพื้นที่ร่องน้ำหรือบริเวณน้ำท่วมขัง

รูปภาพที่ 3 ต้นโซนอายุ 36 วัน พื้นที่ อ. แม่แตง จะเจริญเติบโตเข้าในช่วงแรก

รูปภาพที่ 4 บริเวณที่น้ำท่วมขังหรือผ่าน เมล็ดโซนไม่ออก

รูปภาพที่ 5 ต้นโซนที่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วมขัง และลักษณะดินเหนียวมีน้ำท่วมขังจะมีผลทำให้ต้นโซนโตได้ช้า

รูปภาพที่ 6 ต้นโสนอายุ 28 วันในสภาพน้ำไม่ท่วมขัง โสนสามารถแข่งขันกับวัชพืชได้

รูปภาพที่ 7 ต้นโสนที่ห่วงในพื้นที่เคยปลูกพิริก และมีน้ำท่วมขังจะมีต้นมาก

รูปภาพที่ 8 ต้นโสนอายุ 30 วัน ในพื้นที่แม่แตง การทำว่าโสนที่อัตราความหนาแน่นต่ำ จะทำให้ประชากรโสนสามารถแข่งขันกับวัชพืชได้

รูปภาพที่ 9 ต้นโสนอายุ 30 วันปลูกในสภาพที่ดิน เหมาะต้นโสนจะสูงกว่า 50 ซม.

รูปภาพที่ 10 และสามารถปกคลุมและควบคุม วัชพืชได้

รูปภาพที่ 11 ต้นโสนอายุ 30 วันปลูกในสภาพที่ดิน เหมาะสมต้นสูงกว่า 50 ซม.

รูปภาพที่ 12 ระบบการปลูกสนใจลังข้าวนาปั้งโดยไม่มีการไก่ก่อน

รูปภาพที่ 13 การใช้ถั่วคำเป็นปุ๋ยพืชลดน้ำปั้ง

รูปภาพที่ 14 ต้นโสนเมื่ออายุ 60 วันต้นสูงประมาณ 2 เมตร

รูปภาพที่ 15 ต้นโสนที่พร้อมไกกลบได้ อายุ 60 วัน

รูปภาพที่ 16 โสนอายุ 60 วันสามารถไกกลบโดยใช้ รถไถเดินตาม ถ้าดินมีความชื้นพอเพียงสามารถไกได้เลย โดยไม่ต้องปล่อยน้ำท่วมขังก่อนการไกกลบ

รูปภาพที่ 17 โสนที่สามารถไกกลบได้โดยใช้รถไถเดินตาม

รูปภาพที่ 18 เมล็ดสนใจสามารถอกรได้เชิงตามธรรมชาติในปีกดีไป

รูปภาพที่ 19 ต้นโนนเมล็ดจะนะพิเศษมีปืนที่จำต้นสามารถตั่งในตอหางจากอากาศได้ ต้นโนนที่สามารถไก่กลบได้จะประมาณ 60 วันให้น้ำหนักแห้งชีวมวล 500 กก./ต.

จิรศิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

รูปภาพที่ 20 งานวันสาธิการใช้ปุ๋ยพืชสดในนาข้าว โดยกลุ่มเกษตรกร อ. สันทราย อ. แม่แตงและเกษตรกรผู้สูงใจทั่วไป เกษตรอำเภอสันทราย เจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ ร่วมงานวันที่ 21 ก.ค. 2543 ณ. หมู่ 12 ต. ป่าໄผ อ. สันทราย

รูปภาพที่ 21 กลุ่มเกษตรกร อ. เมือง ร่วมงานวันสาธิ์ที่ อ. สันทราย

รูปภาพที่ 22 เกษตรกรที่ร่วมงานวันสาธิ์ได้ศึกษา บอร์ดนิทรรศการปุ๋ยพืชสดในนาข้าว

รูปภาพที่ 23 เกษตรกวิทยากรนายสุบิน วิรยา อธิบายการปลูกโสน ประสบการณ์และความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ไส้เดือนเป็นปุ๋ยพืชสดบำรุงดิน

ลิขสิทธิ์ห้ามนำอย่างเชิงพาณิชย์
Copyright © Chiang Mai University
All rights reserved

รูปภาพที่ 24 สาธิตการเก็บด้วยถ่าน 1 ตารางเมตรและซึ่งน้ำหนักชีวน้ำตรวจสอบน้ำหนักปุ๋ยพืชสดก่อนไก่กลบ-

รูปภาพที่ 25 เกษตรกรวิทยากร นาย อุทัย จันไส
สาธิตวิธีการไก่กลบโน่นโดยใช้รถไถเดินตามใน
การไก่กลบโน่น พร้อมด้วยเกษตรกรผู้ร่วมงาน
สาธิต

รูปภาพที่ 26 เกษตรกรวิทยากรและเกษตรกรใน
การทดลองไก่กลบโน่นในนาข้าว

รูปภาพที่ 27 เกษตรกรได้พิจารณาลักษณะปูนมาก
ของปอเทือง ซึ่งได้เกษตรกรทดลองปลูกเป็นปุ๋ยพืช
สดในพื้นที่ดอนปลูกเป็นปุ๋ยพืชสด

ภาคผนวก ข. คุณภาพลูกโสนอฟริกันเป็นปุ๋ยพืชสดในนาข้าว

คำนำ

การผลิตข้าวนาปีของประเทศไทยได้เพิ่มการใช้น้ำปุ๋ยเคมีมากขึ้นในช่วงปี 2529-38 ประมาณการใช้น้ำปุ๋ยข้าวนาปี เพิ่มจาก 0.45 ล้านตันเป็น 1.27 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 2.8 เท่า ในขณะที่ปริมาณการใช้น้ำปุ๋ยเคมีในนาปรัง อยู่ในระดับคงที่ที่ 0.21-0.23 ล้านตัน แต่ผลผลิต ข้าวนาปี เฉลี่ยทั่วประเทศอยู่ในระดับ 342-350 กก./ไร่ โดยที่ผลผลิตเฉลี่ยข้าวนาปีในภาคเหนือและภาคกลางสูงสุด เท่ากับ 433 และ 455 กก./ไร่ ตามลำดับ ในขณะที่ภาคใต้เฉลี่ยต่ำกว่า 350 กก./ไร่ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำสุดคือ 280 กก./ไร่

การใช้น้ำปุ๋ยเคมีเป็นวิธีการที่สะดวกและเห็นผลชัดเจนในการเพิ่มผลผลิตข้าว แต่รู้สึกองค์กรบริการด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรมีโอกาสได้ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการเพิ่มผลผลิตเท่านั้น การบริการด้านสินเชื่อโดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (รกรส) การพัฒนาทางเลือกช่องทางการจัดการธาตุอาหาร เช่นการใส่น้ำปุ๋ยพืชสดในนาข้าวไม่ได้รับความสนใจจากเกษตรกรเท่าที่ควร แต่หลังจากเกิดวิกฤติการทางเศรษฐกิจ ราคาปุ๋ยเคมีสูงขึ้นเกษตรกรริบให้ความสนใจกับวิธีการที่ทดแทนการใช้น้ำปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าว

ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่มีมาตรฐานในการพื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าว งานทดลองการใช้พืชบำบัดดินในระบบการผลิตข้าวของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ได้ดำเนินการติดต่อเป็นเวลา 6 ปี ต้นเนี้ยบปานทรายยืนยันว่า พืชตระกูลถั่วบำบัดดินโซนอฟริกัน (*S. rostrata*) ชึงหวานก่อนปลูกข้าวนาปี 50 วัน สามารถเพิ่มผลผลิตมากกว่าเดิมประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 700 กก./ไร่ ชึงเทียบเท่ากับการใช้น้ำปุ๋ยในต่อหนึ่ง 8.4 กก. การใช้โซนอฟริกันเป็นปุ๋ยพืชสดอย่างเดียวสามารถลดต้นทุนการใช้น้ำปุ๋ยวิทยาศาสตร์ 300 บาท/ไร่ งานขยายผลเบื้องต้นในพื้นที่เกษตรกรที่อำเภอสันทราย และอำเภอสันกำแพง ที่ได้ผลเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรเช่นเดียวกัน นอกจากนี้งานทดลองของกรมพัฒนาฯ ที่ดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ยืนยันประสิทธิผลของโซนอฟริกันในการเพิ่มผลผลิต ข้าวนาปี

นอกจากน้ำปุ๋ยพืชสดซึ่งเป็นแหล่งไนโตรเจนราคาถูกยังเหมาะสมใช้ในการปรับเปลี่ยนในแบบภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีปัญหาในเรื่องของดินทราย และดินเค็ม โซนช่วยลดความเค็มทางอ้อม กล่าวคือ ช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพของดิน ทำให้ดินร่วนซุย โปร่งชั้น มีโครงสร้างของดินดีขึ้น ช่วยให้การชะล้างเกลือลงด้านล่างได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้ความเดิมของดินในระยะปลูกพืชลดลง

ลักษณะทั่วไปของโซนอฟริกา

โซนอฟริกันมีชื่อวิทยาศาสตร์ *Sesbania rostrata* Brem. And Oberm. อยู่ในวงศ์ Leguminosae วงศ์ย่อย Papilionoideae พบทั่วไปในประเทศไทย Senegal ที่ปี泻พิษากาตะวันตก ซึ่งมีประมาณ 50 ชนิด นำมาใช้เป็นปุ๋ยพืชสดได้แก่ โซนอฟริกัน (*S. rostrata*) โซนจีนแดง (*S. cannabina*) โซนอินเดีย (*S. speciosa*) โซนเตี้ยหัว (*S. Sesban*) แคบ้าน (*S. gradiflora*) และโซนคงคก (*S. aculeata*) โซนอฟริกันเป็นพืชวันสั้นไว

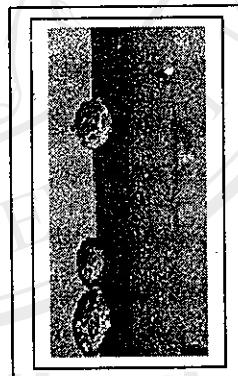
แสงจะออกดอกเมื่อช่วงแสงต่ำกว่า 12-12.5 ชั่วโมง เป็นทั้งไม้ล้มลุกและไม้พุ่มขนาดกลาง ลักษณะลำต้นเดี่ยวตั้งตรงมีกิ่งก้านมาก ลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากโสนอื่นๆ ก็คือ นอกจากมีปมรากแลวยังมีปมที่ต้นอีกด้วยปมที่ต้นนี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตึงในโครง筋ในอากาศ ให้เป็นใบประกอบ ปลายใบอยู่มีลักษณะมน ต้นสูงประมาณ 2 - 3 เมตร ดอกมีสีเหลือง ชื่อดอกแบบ raceme ชื่อดอกจะอยู่ที่ปลายยอดตามโคนกิ่ง แต่ละช่อดอกจะมี 7-10 ดอก ผลเรียกว่าฝัก ชื่อหนึ่งจะมี 3 – 8 ฝัก มีลักษณะกลมยาวประมาณ 15-25 ซม. กว้างประมาณ 0.5 ซม. เมล็ดค่อนข้างเล็กยาวประมาณ 0.4 ซม. หนึ่งฝักจะมีเมล็ดประมาณ 11-17 เมล็ด น้ำหนักเมล็ด 1 กิโลกรัมมี 102,000-14,000 เมล็ด สีเมล็ดมีตั้งแต่สีเขียว สีเหลือง สีน้ำตาลเหลือง สีน้ำตาลใหม้และสีน้ำตาลดำและจะมีลักษณะเด่นที่แตกต่างจากโสนอื่นๆ คือ สามารถสร้างปมทั้งบนลำต้นและปมราก

ยอดใบอ่อน สามารถรับประทานเป็นผักสดได้

ปมราก

โสนอพริกาที่ปลูกในสภาพด่างกันจะมีลักษณะปมรากต่างกัน โสนที่ปลูกในพื้นที่น้ำไม่ท่วมต้นที่มีอายุ 15 – 30 วัน จะสร้างปมรากสองชนิด ที่โคนรากแก้ว และโคนต้น ซึ่งจะเกิดกลุ่มปมเป็นเนื้อเยื่อทั่งกองยาวประมาณ 0.2-1.5 ซม. ส่วนอีกชนิดหนึ่งจะมีรูปร่างเหมือนลูกประคำร้อยเป็นสายบนรากแข็ง มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1-2 มม. แต่รากปลูกในที่น้ำขังปมรากที่โคนต้นแก้วจะยุบหายไปอย่างรวดเร็ว จะเหลือเพียงเพียงปมรากที่อยู่บนรากแข็ง ซึ่งรากเหล่านี้จะลอยอยู่ในน้ำองค์เห็นเป็นสีเขียวจำนวนมาก น้ำหนักหั้งหมัดของปมรากที่มีประมาณ 2-4 กรัม/ต้น ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับปมต้น

ปมต้น

ปมต้นของโสนอพริกาจะเกิดขึ้นทั้งลำต้นรวมทั้งกิ่ง
ข้าง โดยมีตำแหน่งที่ปมเรียงจากโคนต้นไปยังดับบนลำต้นคล้าย
จุดไข่ปลาเด็กๆ เรียงรอบลำต้น

3-4 ถ้า ซึ่งปมเหล่านี้สามารถรับเชื้อโรคเปลี่ยนสภาพชนิด ซึ่งเป็นเชื้อที่ผลิตปมและตรึงในโครง筋ได้ ก็จะเจริญไปเป็นปมที่สามารถตรึงในโครง筋จากอากาศได้ ซึ่งตำแหน่งที่จะเกิดปมนี้มีลักษณะเด่น 2 ประการคือ 1) ตำแหน่งที่จะเกิดปมที่มีลักษณะเป็นจุดไข่ปลา ก่อนที่จะสร้างปมที่ตรึงในโครง筋ได้ 2) ตำแหน่งที่จะเกิดปมสามารถสร้างขึ้นได้ทุกระยะเวลาระหว่างรอบการเจริญเติบโต และมีความกว้างไว้ต่อการรับเชื้อโรคเปลี่ยนได้ช้า อายุพืช ปมต้นจะมีรูปร่างค่อนข้างกลม ตรงกลางของปมจะหุ้มด้วยเปลือกสีเขียว

พันธุ์ของISON

โสโนอัฟริกันในประเทศไทยมีอยู่ 2 สายพันธุ์ คือโสโนอัฟริกันที่กวนพัฒนาที่ดินให้ปลูกปรับปรุงบำรุงดินเกือบทั่วประเทศเป็นสายพันธุ์ที่นำเข้าจากประเทศฝรั่งเศส กว่าปี พ.ศ. 2526 โดย ดร. สมศรี อรุณิธรรม จากการแนะนำของ Dr. Y.R. Dommergues แห่ง ORSTOM ประเทศซึ่งนีกัด ในปี พ.ศ. 2528 ได้นำไปปลูกในแปลงตัวอย่างพันธุ์ชัตตากลั่ว ที่สถาบันพัฒนาที่ดินครรภารสีมา เก็บเมล็ดพันธุ์ได้ประมาณ 1.5 กิโลกรัม จากนั้นได้นำไปขยายพันธุ์ที่สถาบันพัฒนาที่ดินครรภารสีมา และสถาบันพัฒนาที่ดินหนอนคาย แต่สายพันธุ์ที่นำเข้ามาเป็นพันธุ์ที่ໄວต่อช่วงแสง ซึ่งเป็นข้อจำกัดหนึ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการปลูก เป็นปุ๋ยพืชสดและการปลูกเพื่อเก็บเมล็ดพันธุ์ ส่วนอีกสายพันธุ์หนึ่งเป็นสายพันธุ์ที่สถาบันวิจัยข้าวนาชาติ (IRRI) ประเทศฟิลิปปินส์ได้ปรับปรุงให้ไม่ໄວต่อช่วงแสง ซึ่งนายวิทูร ชินพันธุ์ ได้นำเมล็ดโสโนดังกล่าวมาทดสอบ แต่ในปัจจุบันโสโนอัฟริกันทั้งสองสายพันธุ์ได้ปะปนกัน ต้องพิจารณาจากช่วงอุกดอก

ถูกปลูกและการปลูกโสโน

ต้นถูกผ่านปริมาณความชื้นในดินพอเพียงสำหรับการออกและการเจริญเติบโตของโสโน ดังนี้ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการปลูกโสโน คือ กลางเดือน พฤษภาคม ถึงต้นเดือน มิถุนายนและไกกลับปลายเดือน กรกฎาคม โดยห่วงเมล็ดอัตรา 3 กก./ไร่

การเตรียมดินโดยการไถพลิกหน้าดินในแปลงนา ก่อนหว่านเมล็ด ถ้าในสภาพที่ดินเป็นน้ำร่วนชุ่ยไม่จำเป็นต้องไถกลบ ก่อนหว่านเมล็ดโสโนควรซึ่งกรดกรดกำมะถันเข้มข้น ประมาณ 5 นาทีแล้วล้างเมล็ดด้วยน้ำหรือหัวลงน้ำร้อนอุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส ประมาณ 5 นาที เพื่อทำลายระยะพักตัวของเมล็ดโสโนและช่วยกระตุ้นการออกของเมล็ด สามารถเพิ่มความคงอกเมล็ดจาก 15-20 เปอร์เซ็นต์ เป็น 60-70 เปอร์เซ็นต์ เมล็ดโสโนที่ผ่านการลวกด้วยกรด และล้างด้วยน้ำแล้ว จะนำไปปั่นให้แห้งเก็บไว้ในที่ร่ม อุณหภูมิและความชื้นปกติ จะสามารถเพิ่มความคงอกได้ถึง 80-90 เปอร์เซ็นต์ สามารถเก็บไว้ใช้ 1-2 ปี ไปรึความคงจะยังดี ถึง 80 - 90 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเมล็ดที่ใช้วิธีการลวกน้ำร้อนต้องนำไปห่วงทันทีหลังการลวกเสร็จ ไม่สามารถเก็บไว้ข้ามปีได้ เมื่อไกกลบโสโนแล้วสามารถปลูกข้าวได้หลังไกกลบ 1-2 วัน ลักษณะเด่นของโสโนคือมีปมที่รากและลำต้นที่งอกสามารถตรึงในโครงเรนจากอากาศ และตรึงในโครงเรนได้สูงกว่าโสโนชนิดอื่นๆ สามารถย่อยสลายง่าย สภาพการปลูกในพื้นที่ราบลุ่มจังหวัดเชียงใหม่ เมล็ดโสโนที่ห่วงในนาข้าว 3 กก./ไร่ จะให้น้ำหนักสดชีวมวลประมาณ 2.7 ตัน/ไร่ และน้ำหนักแห้งประมาณ 500 กก./ไร่

การดูแล

หลังจากเมล็ดโสโนออก การดูแลรักษาแปลงโสโนอย่างมาก โสโนสามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินถูกผ่าน ข้อควรระวัง คืออย่าให้ท่วมขังหลังจากหว่านเมล็ด ก่อนเมล็ดงอกต้นโสโนจะเจริญเติบโตช้าในระยะ 30 วันแรก หลังจากนั้นอัตราการเจริญเติบโตจะเร็วและมีความสูงถึง 2 เมตร เมื่ออายุได้ 55-60 วัน โสโนลำต้นจะมีปม สามารถ

ไม่กลับโดยรถได้เดินตามทันทีพร้อมกับการเตรียมติดทำเทือกปักดำข้าว หรืออาจจะมีกังทั้งไว้ในนาข้าวประมาณ 1-2 วันจึงทำการคาดและปักดำ

การขยายพันธุ์

โสนอพาร์กันส่วนใหญ่ขยายพันธุ์โดยใช้เมล็ด แต่มีบางพื้นที่ที่ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการปักชำด้วยกิ่ง หรือ นำส่วนของลำต้น ลักษณะเมล็ดโสโนพาร์กันมีเปลือกที่แข็งและหนา ฉะนั้นก่อนนำไปปลูกจำเป็นต้องกระดูน ความคงทนของเมล็ด

โสโนเป็นพืชที่ไวด้อขวางแสง ออกดอกในช่วงที่มีช่วงแสงสั้น ช่วงที่เหมาะสมในการห่วงเมล็ดเพื่อเก็บ เมล็ดพันธุ์ประมาณเดือน สิงหาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนตุลาคม ชัตดาวน์วัน 3 กก./ไร่ สามารถเก็บเมล็ด พันธุ์ได้ 150-200 กก./ไร่ โสโนพาร์กันจะเจริญเติบโตได้ดีในที่ที่มีอุณหภูมิระหว่าง 17-38 องศาเซลเซียส เป็นพืช ที่ไวด้อขวางแสง ถ้าปลูกโสโนในช่วงเดือนเมษายน - กรกฎาคม จะไม่มีการสร้างดอกเป็นเวลา 13 สัปดาห์ สามารถปลูกในพื้นที่ร่องบิเวนไกลับบ้าน ริมหนองน้ำหรือที่ดอน ทุกส่วนของลำต้นโสโนสามารถปักชำได้ โดย ปลูกบริเวณคันนา ขอบสระ หรือระหว่างกอข้าว

การเก็บเมล็ดพันธุ์

ต้นโสโนจะเริ่มออกดอกช่วงเดือนกันยายน และฝักจะเก็บเกี่ยวได้ในช่วงเดือนพฤษภาคม เมล็ดโสโนจะ ทยอยแก่และสามารถเก็บเกี่ยวพร้อมกันได้ แต่ควรเก็บเกี่ยวในช่วงเช้า เพื่อลดปัญหาฝักแตกและการร่วงหล่น ของเมล็ด

ฝักของโสโนพาร์กันจะสุกแก่ไม่พร้อมกัน ฝักจะเริ่มสุกแก่จากโคนต้นไปหัวยอด สังเกตจากสีฝักเปลี่ยน เป็นสีน้ำตาล การเก็บเกี่ยวทำได้ 2 วิธี คือ

1. เก็บเฉพาะฝักแก่ โดยทายอย่างเป็นครั้งๆไป ให้มีดหรือกรรไกรตัดที่ข้าวก้านฝักที่สุกแก่แล้ว เก็บ ประมาณ 3 ครั้ง เก็บโดยวิธีนี้มีการสูญเสียเมล็ดน้อย และเมล็ดค่อนข้างมีคุณภาพสูงแต่เสื่อมแรงงานมาก
2. เก็บโดยวิธีตัดทั้งกิ่งและต้น เป็นวิธีที่สะดวกกว่า โดยตัดเมื่อฝักทั้งต้นสุกแก่ประมาณ 75 เปอร์เซ็นต์ ไม่ควรปล่อยให้ฝักสุกแก่ทั้งต้น เพราะฝักที่แห้งมากจะแตกและเมล็ดร่วงหล่นจากน้ำฝักโสโนหาก แคดประมาณ 3 แฉดแล้วนำมานวดโดยใช้มือทุบเพื่อให้เมล็ดออกจากฝัก แล้วเก็บเมล็ดไว้ขยายพันธุ์ต่อไป ใน พื้นที่ที่หัวรากเมล็ดโสโนในปีก้าไปต้นโสโนยังสามารถออกเป็นตื่อพันธุ์ได้อีกเนื่องจากเมล็ดที่ตกลงตามพื้นดินและ งอกเองตามธรรมชาติ ทำการนวดและสีฟัด ทำความสะอาดเอาลิ้งเจือปนออก ไปบรรจุลงในภาชนะ เก็บไว้ใน โรงเก็บ เมล็ดโสโนพาร์กันสามารถเก็บไว้ได้นานถึง 1-2 ปี

แมลงศัตรูสนใจอพาร์กัน

ตัวน้ำมัน (Csrysomelid beetle) (*Monolepta* sp.) เป็นศัตรูที่พบช่วงต้นฤดูกาลออก หรือระหว่างกลางปี กัดกินใบโสนและยอดโสนเสียหาย โดยเฉพาะในที่ๆ ปลูกโสนเพื่อเก็บเมล็ดพันธุ์ สามารถจัดยากำจัดแมลงศัตรูพืช

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพของโสนในการเพิ่มผลผลิตข้าว

1. โสนที่ทำการไก่กลบต้องมีอายุประมาณ 55 วัน
2. น้ำหนักแห้งโสนก่อนการไก่กลบต้องมีเพียงพอประมาณ 500 กก./ไร่

ข้อได้เปรียบของโสน

1. สามารถสะสมน้ำหนักข้าวมวลได้มากกว่าเวลาการเจริญเติบโตเพียง 55 วัน มีการพัฒนาระบบราช孙 ทนต่อโรคแมลง ลำต้นเปราะบางง่ายเวลาไก่กลบและย่อยสลายได้เร็ว พืชตระกูลโสนจึงเหมาะสมในการเป็นปุ๋ยพืชสดในนาข้าว
2. สามารถที่ควบคุมวัชพืชได้ในช่วงหลังออกประมาณ 30-45 วัน
3. เพิ่มอินทรีย์วัตถุในดินเมื่อทำการไก่กลบ ทำให้คุณสมบัติทางกายภาพของดินดีขึ้น เช่นดินร่วนซุย และทำให้การเกษตรดั้งเดิมได้ดี โครงสร้างของดินดีขึ้น และข้าวสั้นยังช่วยรักษาความชุ่มชื้นดิน ทำให้ราชพืชดูดซับอาหารได้ดียิ่งขึ้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ในดิน ดีกว่าการใช้ปุ๋ยเคมี เพราะการใช้ปุ๋ยเคมีโครงสร้างดินจะมีการอัดแน่นเมื่อมีการใช้ที่ดินติดต่อกันนานๆ ซึ่งปุ๋ยเคมีไม่ได้ช่วยทำให้คุณสมบัติดังกล่าวดีขึ้น เพียงแต่เพิ่มธาตุอาหารให้แก่พืชเท่านั้น
4. เป็นแหล่งของปุ๋ยในต่อเนื่องราคากลูก เพราะเมื่อไก่กลบแล้วปล่อยให้ย่อยสลายในที่น้ำขัง ในต่อเนื่องจาก การถลายน้ำของอินทรีย์วัตถุในรูปของไนเตรต (NO_3^-) และถูกเปลี่ยนไปอยู่ในรูปแอนโนเนียม (NH_4^+) ซึ่งต้นข้าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ปุ๋ยพืชสดจะปลดปล่อยในต่อเนื่องอย่างรวดเร็วภายหลังการไก่กลบ จนถึงช่วงสุดภายนอกใน 4 สัปดาห์หลังการสับกลบ หลังจากนั้นการปลดปล่อยจะลดลง

ข้อแนะนำ

เลขที่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. ก่อนการหัวน้ำเมล็ดโสนต้องมั่นใจว่าเมล็ดผ่านขั้นตอนกระบวนการดูดซับความชื้นตามเกณฑ์หรือทำลายการพักตัวของ เมล็ด โดยใช้ กรดซัลฟูริก หรือลากด้วยน้ำร้อน 3 – 5 นาที
2. การหัวน้ำเมล็ดโสนต้องใช้อัตราที่เหมาะสม อัตราโสนที่แนะนำให้เกษตรกรหัวน้ำคือ 3 กก./ไร่ และให้หัวน้ำกระจาดพื้นที่ สามารถหัวน้ำได้โดยโดยไม่ต้องได้พื้นที่กรณีที่ดินมีความชื้นเหมาะสมและไม่มีวัชพืช

กม
๖๓๓, ๑๘
พ ๙/๑/๗

๔.๓

3. ช่วงก่อนเมล็ดสิ่งออก หลังจากหัวน้ำเมล็ดโสิน ในพื้นที่ที่หัวน้ำต้องมีความชื้นดินเหมาะสม ต้องไม่เป็นที่น้ำขัง และไม่เป็นท่าแห้งแล้ง เพราะมีผลทำให้ต่อการออกของเมล็ด ทำให้เมล็ดเน่าเสียหรือแห้งตายได้
4. หลังจากเมล็ดสิ่งออก ศัตรูที่สำคัญได้แก่ งก และนายเขอร์รี่ และต้องควบคุมเรื่องความชื้นของดิน ไม่ให้น้ำท่วมและดินแห้ง
5. การไก่กลบโสินควรได้ขนาดที่มีความชื้นพอเหมาะสม หรือมีน้ำอยู่ในแปลง แล้วปักดำข้าวตามภายใน 1-3 วัน ไม่ควรทิ้งไว้นาน เพราะจะทำให้เกิดการสูญเสียธาตุในตอเรเจน โสินจะลดปล่อยธาตุในตอเรเจน ออกมากสูงสุดภายใน 28 วัน (กรมพัฒนาที่ดิน 2540) ซึ่งเป็นช่วงพอดีกับระยะที่ข้าวแตกออก ซึ่งเป็นช่วงที่ต้องการธาตุอาหารโดยเฉพาะธาตุในตอเรเจน
6. ต้นโสินระยะแรกช่วงตั้งแต่เมล็ดลงถึงอายุ 30 วันจะเจริญเติบโตข้ามตัวหลังจาก 30 วันต้นโสินจะสามารถแข่งขันกับวัชพืชได้ และปล่อยไนโตรเจนต้านอายุประมาณ 55 วันหรือออกดอก ก็จะทำการไก่กลบ เนื่องจากเป็นช่วงที่ต้นโสินให้ในตอเรเจนได้สูงสุด
7. ช่วงไก่กลบโสินสามารถใช้รถไถเดินไก่กลบโสินลงในดิน หวังให้ประมาณ 1-2 วัน เนื่องจากโสินเป็นพืชที่ย่อยสลายได้เร็ว
8. การขยายพันธุ์เมล็ดโสิน โดยการปักชำกิ่ง สรวนของลำต้นก่อนไก่กลบ ปักชำตามที่ต่างๆ เช่น รอบบ้าน หรือข้างที่นา เพื่อขยายเมล็ดพันธุ์โสินในปีต่อไป

ตารางที่ 1 โคนอัพริกาในสภาพดินทรายปันดินเหนียว ปี 2536-2542

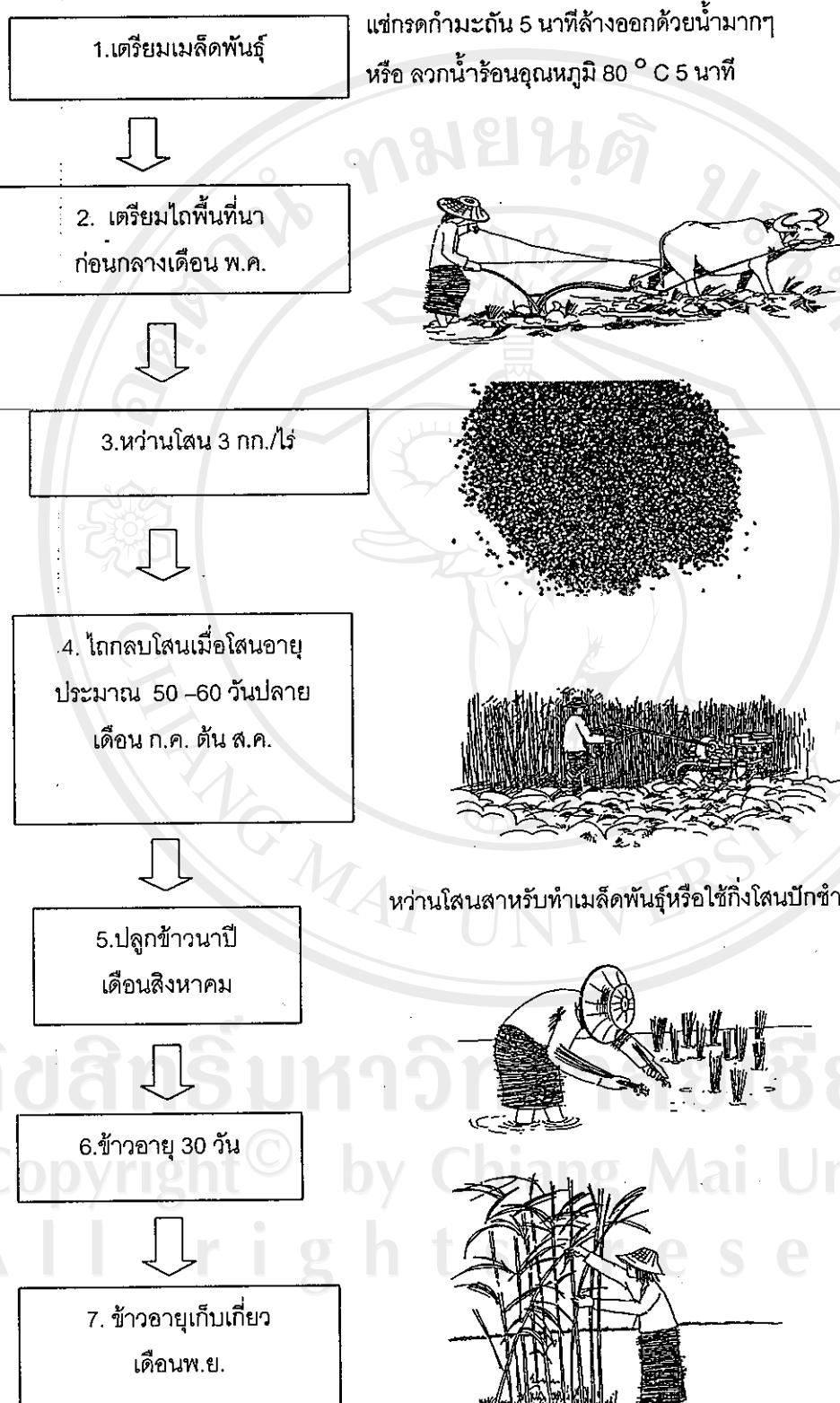
ปี	น้ำหนักสด (กก./ไร่)	น้ำหนักแห้ง (กก./ไร่)	%ในตอเรเจน	ปริมาณ N (กก./ไร่)
2536	1703	406	3.06	12.40
2537	2562	546	2.59	14.13
2538	2770	448	3.54	15.86
2539	2637	466	3.06	14.24
2540	3005	560	2.80	15.68
2541	3500	589	3.34	19.66
2542	3346	598	2.90	17.36

ที่มา: แปลงทดลองศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตรฯ คณะเกษตรศาสตร์ ม.เชียงใหม่

All rights reserved

ขั้นตอนการปลูกโสนในนาข้าว

(รูปภาพ โดย Bryan Roderick Hamman, 1991)

เก็บเมล็ดพันธุ์โสนไว้ใช้ปีต่อไป

ภาคผนวก ค. ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างดินแปลงปลูกข้าวเกษตรกร

ตารางที่ 1. การวิเคราะห์ตัวอย่างดินแปลงเกษตรกร อ. แม่แตง ปี 2543

เกษตรกร	Ph	(%)		(ppm)		(me/100g.soil)	
		OM	N	P	K	Ca	Mg
นายมี ศรีวนิช	5.34	1.42	0.069	11.6	40.5	3.69	0.98
นายต่า คำเขียว	5.57	2.48	0.126	4.4	68.5	7.99	1.88
นายเหรี้ยญ พวงมาลัย	5.11	3.85	0.193	3.0	198.5	10.26	2.17
นายจำนำวงศ์ ลาภวงศ์	6.01	0.77	0.049	3.3	26.0	3.70	1.33
นายสมคิด คำนุณบัน	6.45	2.61	0.125	23.0	181.0	11.54	2.15
นายอุดมพล : ดอกเงิน	7.21	0.86	0.057	3.3	38.0	8.25	1.75
นายหมื่น ใจงาม	5.84	2.25	0.115	20.1	54.0	7.23	1.58
นายนิกร ถาวร	5.49	3.41	0.168	5.3	81.5	9.69	1.96
นางผัน ไชยศรี	5.80	2.49	0.145	4.9	96.5	11.84	2.38
นายเจริญ ทีพาแหง	5.67	2.85	0.149	5.9	75.0	9.58	1.98
นายณรงค์ แสงดาว	6.33	2.13	0.126	4.5	61.5	8.38	1.27
นายปราณี ใจน้ำจูง	6.21	2.99	0.149	7.9	96.3	8.64	1.26
นายจิตรา คงนาค	6.11	1.88	0.104	2.2	77.5	7.89	1.27
นายทองสุข จิตตะพันธุ์	5.29	3.33	0.161	10.5	117.5	6.73	1.14
นายสมัย เป็นครอง	6.39	2.06	0.108	2.0	106.3	7.79	1.25
นายวิชิต รุ่งโชติ	5.86	2.59	0.137	8.5	88.3	8.20	1.27
นายหนานาน จำปาง	5.76	3.33	0.174	8.7	143.8	8.66	1.25
นายวิชิต รุ่งโชติ (กช 6)	5.04	3.45	0.181	5.9	186.0	8.10	1.21
นายวิชิต รุ่งโชติ (มะลิ 105)	4.91	3.32	0.162	19.8	130.8	6.59	1.20
นายวิชิต รุ่งโชติ (มะลิแดง)	5.14	3.38	0.169	9.2	141.0	7.53	1.20
นายไกรศร ทำมี	5.48	3.29	0.168	6.8	80.0	6.27	1.18
นายสิงโต ลาภวงศ์	5.40	3.52	0.188	5.5	102.0	7.80	1.25
นายนันนี ขันตตา	6.41	1.81	0.097	8.4	57.5	7.31	1.22
นายสุบิน วิริยา	6.54	1.04	0.048	36.1	27.5	2.99	0.42
นายนิกร ถาวร	5.98	2.9	0.058	7.3	64.8	7.43	1.17
นายอินดา แสงดาว	5.30	3.06	0.162	3.0	150.5	6.99	1.20
Max	7.21	3.85	0.19	36.05	198.50	11.84	2.38
Mean	5.79	2.58	0.13	8.88	95.80	7.73	1.42
Min	4.91	0.77	0.05	2.03	26.00	2.99	0.42
SD	0.56	0.87	0.04	7.80	48.35	2.08	0.44

ตารางที่ 1. การวิเคราะห์ตัวอย่างดินแปลงเกษตรกร อ.สันกำแพง ปี 2543

เกษตรกร	Ph	(%)		(ppm)		(me/100g.soil)	
		OM	N	P	K	Ca	Mg
นายปืนแก้ว ข้ายสุยะ	4.86	1.58	0.092	17.4	120.0	2.39	1.24
นายสันต์ ใจเที่ยง	4.93	2.2	0.118	38.7	156.0	3.66	1.25
นายคงเดช ปันตี	7.32	2.13	0.112	35.3	79.5	2.17	1.23
นายสะอด เตชะชาติ	4.68	1.61	0.098	4.4	128.8	4.04	1.22
นายสงัด บุญญาดวงศ์	5.12	1.82	0.109	32.3	72.8	4.44	0.99
นายทองคำ ใจปาน	5.75	1.88	0.102	2.1	107.5	1.99	1.20
นายแสงวิทย์ พันเจริญ	5.08	2	0.121	14.2	100.3	2.94	1.27
นายแก้ว เตชะชาติ	5.30	1.84	0.104	11.5	102.5	2.14	1.23
นายถาวร เงินคำจันทร์	4.79	1.9	0.108	6.6	69.8	2.58	1.27
นายคำข่า สิทธิคำ	5.11	2.1	0.116	4.4	87.5	3.22	1.21
นายอนันต์ เตชะชาติ	5.18	2.03	0.108	1.9	125.0	4.53	1.05
นายชุมเชย นันทชัย	4.87	2.35	0.124	53.7	109.3	2.55	1.23
นายอุดม กันทะอูน	4.74	2.21	0.105	5.4	93.5	5.20	0.85
นายสิงหนาท ปีมปา	5.24	2.76	0.137	3.6	91.3	7.25	0.46
นายเกษตร จุมปา	5.07	1.6	0.086	2.9	76.8	3.51	1.13
นายเดช เตชะชาติ	6.58	1.62	0.094	55.3	120.3	3.48	1.26
Max	9.60	33.77	34.43	87.84	156.00	26.94	30.79
Mean	5.27	3.68	2.01	21.40	96.65	4.73	2.74
Min	0.56	0.87	0.04	1.86	48.35	1.99	0.44
SD	1.69	7.52	8.09	24.29	28.03	5.70	7.00

ตารางที่ 3. การวิเคราะห์ตัวอย่างดินแปลงเกษตรกร อ. สันทราย ปี 2543

เกษตรกร	Ph	(%)		(ppm)		(me/100g.soil)	
		OM	N	P	K	Ca	Mg
นายจำนงค์ จันทร์ดา	5.65	1.15	0.062	52.3	47.8	2.00	0.35
นายธนิตย์ สีลาม	5.96	1.54	0.083	8.2	27.8	1.72	0.40
นายประพันธ์ แปลง 3	6.08	1.02	0.052	47.0	26.3	2.90	0.53
นายประพันธ์ แปลง 1	6.56	1.08	0.057	75.5	35.3	2.49	0.43
นายอินดา เรือนบุตร	5.75	1.19	0.050	21.1	27.8	1.84	0.38
นายอุ่นเมือง อาทิตย์	5.63	1.33	0.072	31.8	31.5	3.30	0.62
นายเกตุ ดวงคำ	5.30	0.62	0.029	12.4	25.5	1.20	0.22
นายวิจิตร สาหัส	5.08	1.69	0.086	71.0	55.3	2.55	0.45
นายอินทร์ สีลาม	5.87	1.05	0.056	49.8	43.3	2.20	0.38
นายพรอมินทร์ วงศ์จักร	5.06	1.19	0.061	5.9	21.5	1.89	0.32
นายศิลป์ โอชา沃ตชาร	5.74	1.47	0.066	104.6	33.0	2.77	0.48
นายนุญราษฎร์ วงศ์จักร	5.13	1.75	0.084	55.3	67.5	3.15	0.72
นายอินสม จำปา	4.86	1.47	0.075	42.9	35.5	1.97	0.40
นายกิจชิติ จักอุ	6.27	1.16	0.060	57.4	28.3	3.00	0.43
นายวัน สำราญ	5.10	2.21	0.105	26.2	52.5	4.86	1.00
นางมุกดา วิริยา	5.40	1.15	0.060	40.3	27.8	2.36	0.36
นายประพันธ์ แปลง 2	6.05	1.22	0.058	70.6	45.3	2.42	0.40
นายคำจันทร์ นาระทะ	5.97	1.58	0.079	12.2	39.5	2.67	0.54
นายสุบิน วิริยา	4.92	1.38	0.071	50.0	34.3	1.63	0.36
นายอุทัย จันไส	6.07	0.89	0.039	29.0	28.5	2.45	0.44
นายอุเทน ศรีดอนช้าง	5.51	1.22	0.050	67.5	30.8	1.92	0.34
Max	6.56	2.21	0.11	104.57	67.50	4.86	1.00
Mean	5.62	1.30	0.06	44.32	36.43	2.44	0.45
Min	4.86	0.62	0.03	5.88	21.50	1.20	0.22
SD	0.48	0.34	0.02	25.57	11.65	0.77	0.17

ภาคผนวกที่ 4 การประชุมเริ่มปฏิบัติการโครงการภารมีส่วนร่วมของชุมชนในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

การผลิตเมล็ดพันธุ์ในอดีตจะเก็บเป็นวงและเก็บตรงกลางใจข้าว เกษตรกรจะเก็บเมล็ดพันธุ์ของตนเองเพื่อใช้ทำพันธุ์ในปีต่อไป ปัจจุบันความต้องการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวมีมากขึ้นประกอบกับเมล็ดพันธุ์ที่เก็บไว้ใช้เองมักจะเสื่อมพันธุ์หลังจากใช้ไป ประมาณ 2 ปี สาเหตุของการเสื่อมพันธุ์ได้แก่ ข้าวที่เมล็ดร่วงหล่นจากปีก่อนในแปลง การบ่นพันธุ์ การผสมข้ามแต่พบไม่มาก ประมาณ 0-3 % และการกลายพันธุ์

เมล็ดพันธุ์ข้าวประกอบด้วย 5 ขั้นพันธุ์ ได้แก่ คัดจากรวง, เมล็ดพันธุ์คัด, เมล็ดพันธุ์หลัก, เมล็ดพันธุ์ขยาย, และ เมล็ดพันธุ์จำหน่าย ซึ่งวิัฒนาการของตัว 5 ขั้นพันธุ์ของข้าว เริ่มจาก กรมวิชาการเกษตรจะออกพันธุ์ข้าวรับรอง 1 พันธุ์ จากนั้นจะทำการคัดรวงที่สมบูรณ์ และรวมมีขนาดใหญ่ ส่งต่อไปให้สถานีทดลองข้าวเพื่อจัดทำเมล็ดพันธุ์คัด การทำเมล็ดพันธุ์คัด ซึ่งจะใช้ 1 วงของข้าว ปลูก 1 แฉก ระยะห่างระหว่างต้น 10 คือ 10 เซนติเมตร ปลูกเส้นเดียว ความยาวของแท่ง 4 เมตร ถ้าพบว่าในแต่ละแฉกมีการปน และผิดปกติของต้นได้ต้นหนึ่ง ก็จะทำการเกี่ยวทั้งแท่ง เมื่อกำจัดหมดแล้ว จะเลือกเก็บเกี่ยว จะเลือกเก็บเกี่ยว 2000 วงที่มีลักษณะดีตรงตามพันธุ์ เพื่อใช้ทำเมล็ดพันธุ์คัดในปีต่อไป และส่วนที่เหลือทั้งหมดจะนำไปเป็นเมล็ดพันธุ์หลักในปีต่อไป การผลิตเมล็ดพันธุ์หลัก จะใช้เมล็ดพันธุ์คัด 1 กอ ปลูก 1 เส้น ถ้าพบว่าในแต่ละกอมีการปน และผิดปกติ ก็จะเกี่ยวทั้งทั้งกอ เมล็ดพันธุ์หลักที่ผลิตได้ทั้งหมดจะนำไปผลิตเป็นเมล็ดพันธุ์ขยาย โดยจะลงให้รวมสูงสุด 1 กิโลกรัม การผลิตก็จะดำเนินไปตามแบบของเกษตรกร โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ดูแล เมล็ดพันธุ์ที่ได้ และเป็นเมล็ดพันธุ์จำหน่ายต่อไป

- เมล็ดพันธุ์ที่ดีเป็นอย่างไร?

1. เมล็ดคงอกได้ดี
2. วงเมล็ดติดดี
3. ต้านทานโรค
4. เมล็ดบริสุทธิ์ สะอาดไม่ปน

- ขั้นตอนการผลิตเมล็ดพันธุ์ และการบริหารจัดการ

1. เช็คดูว่าเมล็ดพันธุ์ที่จะนำมาผลิตเมล็ดพันธุ์ ใช้ เมล็ดพันธุ์ที่ต้องการหรือไม่
2. คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยยาแก้ไข้อ้วน เพื่อป้องกันโรคลดฝักดาน
3. เปิดถุงเมล็ดพันธุ์ออกก่อน แห่ข้าว 1 คืน
4. แห่เมล็ดพันธุ์ประมาณ 12 ชั่วโมง หรือ 1 คืน แล้วนำข้าวจากน้ำ ทิ้งไว้ 2 วัน วันที่ 2 ให้รดน้ำเมล็ด
5. แปลงกล้า ໄกแล้วขึ้นแปลง
6. หว่านเมล็ดพันธุ์โดยทัวร์ไปก้าพื้นที่ปลูกข้าวมี 16 ไร่จะใช้เมล็ดพันธุ์เพื่อเตรียมกล้า 8 ถัง

7. ก่อนหน้านททดสอบความอกร่องเมล็ด โดยนำเมล็ดมา 100 เมล็ด เอากระดาษทิชชูบูน้ำวางในถุงพลาสติก หรือกล่องพลาสติก วางทิ้งไว้ประมาณ 5 วัน ดูต้นข้าวที่ออกต้องมากกว่า 80% (ต้องออก 80 ต้นขึ้นไป)
 8. นำวนกล้าพันธุ์ข้าวที่ต่างกัน คนละที่หางกัน เช่น วน กข.6 แยกจาก มะลิ 105 ตอนที่หน่านให้ดู ทิศทางลง เพื่อบังคับการปนกัน
 9. ปักชำกล้า ถ้ามีหลายพันธุ์และต้องปลูกพร้อมๆกัน ต้องแยกให้เห็นชัดเจนคนละที่เพื่อบังคับการปนกันของต้นกล้า
 10. ระหว่างเมล็ดข้าวต้นเก่า(ข้าวตัวปีในนา)จะปนต้นพันธุ์ที่ดี เมล็ดพันธุ์เก่า 1 วง (ข้าวตัวปีในนา) ข้าวจะปนได้ถึง 300 เมล็ด
 11. ศึกษาต้นข้าวถ้าต้นผิดปกติดอนออก เช่น ใบสีไม่เหมือนกับต้นข้าวส่วนใหญ่ ต้นเตี้ยกว่า
 12. ใช้ปุ๋ย ตามอัตราแนะนำ
 13. ระยะของการ ปกติข้าวมะลิจะออกวงประมาณ วันที่ 20 ตุลาคม จะเก็บเกี่ยวได้ปลาย พ.ย. จะนับข้าวที่ออกวงก่อนวันที่ 15 ให้ตัดทิ้งทั้งกอ (ข้าวที่กล้ายพันธุ์ ปน)
 14. การนึ้งรังวัดผิดปกติ แตกต่างจากต้นอื่นๆ ต้นที่ผิดปกติให้ถอนทิ้ง
 15. การเก็บเกี่ยวถ้าใช้ ไม่ ต้องทำความสะอาดก่อนเพื่อบังคับเมล็ดปน เนื่องจากเมล็ดปน 1 เมล็ด ปีหน้าจะมีเมล็ดปนมากกว่า 1000 เมล็ด
 16. นวดและทำความสะอาดเมล็ด
 17. การบรรจุกระสอบช่วงที่ขันเมล็ดข้าว ต้องทำความสะอาดกระสอบด้านในและนอก ป้องกัน การปะปนของเมล็ดพันธุ์อื่น แนะนำให้ใช้กระสอบปาน และคุณดทำความสะอาดห้องด้านในด้านนอกถุง
 18. เมล็ดที่ทำเมล็ดพันธุ์ต้องมีความชื้นต่ำกว่า 12% จะเก็บได้ประมาณ 1 ปี ที่อุณหภูมิปกติ รักษาความชื้น 12% นำเมล็ดใส่ถุงพลาสติก มัดปากถุง ตากแดด ดูว่าเมล็ดไม่มีเมื่อยออกก็สามารถเก็บเข้าถุงจางได้
 19. ลานที่ใช้วัดต้องปิดภาชนะให้สะอาดก่อน
 20. สุ่มตรวจเมล็ดข้าวดูว่า เมล็ดปนได้ 0.1% หมายถึง 1000 เมล็ด ปนได้เพียง 1 เมล็ดจะถือว่าเป็นเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ดี
- ระบบข้าว-โซน ปี 2543

การห่วงโซนของเกษตรกรในปี 2543 ห่วงเริ่วกว่าปี 2542 โดยช่วงของการห่วงโซนจะอยู่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม และทำการไถกลบประมาณช่วงเดือนกรกฎาคม อายุโสนประมาณ 63-70 วัน ต้นโซน

เจริญเติบโตดี สำหรับการปลูกข้าวเริ่มต้นสิงหาคม ถึง ประมาณ 14-15 สิงหาคม ต้นโซนจะเจริญเติบโตค่อนข้างช้าเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2542 การหมักโซนหลังจากได้กลบในนาจะใช้เวลาในการหมักกว่าปี 2542 เกษตรกรบางรายหมักโซนนานถึง 3 สัปดาห์ ซึ่งเกษตรกรให้เหตุผลว่าต้นข้าวจะล้มได้เนื่องจากได้รับน้ำจากการหมักเกินไป จึงต้องยึดระยะเวลาการปลูกข้าวนานปี นอกจากนี้การขาดแคลนแรงงานในการปลูกข้าว เป็นส่วนหนึ่งที่เกษตรกรต้องยึดระยะเวลาการหมักโซน จากเหตุผลดังกล่าวมีผลให้การปลูกข้าวในนาปี 2543 ล่าช้า ดังนั้น ประเด็นที่สำคัญ คือ การหมักโซนไว้นาน และการปลูกข้าวช้ากว่าปกติ จะมีผลอย่างไรต่อผลผลิตข้าวในข้าวนานปี

- การบริหารแมลงศัตรูข้าว

ความเสี่ยงหายที่เกิดจากการทำลายของแมลงศัตรูข้าวโดยทั่วไป ถ้ามีการระบาดเงินระดับเศรษฐกิจจะมีผลทำให้ข้าวเสียหาย 15-30 % การระบาดของแมลงจะพบดังต่อไปนี้ จากระยะเก็บเกี่ยว ในระยะกล้าศัตรูสำคัญคือเพลี้ยไฟ ส่วนหนอกนกและหนอนกระตุ้นจะพบได้ในทุกระยะของข้าว เพลี้ยจักจันสีเขียว และเพลี้ยจักจันปีกลายซิกแซก พบรูปในช่วงข้าวแตกกอ

สำหรับเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลพบระบาดไม่มากในบริเวณภาคเหนือ เพลี้ยต่างๆ เหล่านี้ จะทำลายข้าวโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากต้นข้าว และ เป็นพาหะนำโรคเช่นใบสีสมมาสู่ต้นข้าว ส่วนแมลงสิงพบระบาดในระยะข้าวเป็นน้ำนม แมลงชนิดนี้จะดูดกินน้ำเลี้ยงจากเมล็ดข้าว ทำให้เมล็ดข้าวลีบ การป้องกันกำจัดโดยใช้สารเคมีจะทำก็ต่อเมื่อพบว่าแมลงระบาดถึงระดับเศรษฐกิจ ซึ่งถ้าพบแมลงในระดับต่ำกว่านี้ก็ไม่จำเป็นต้องกำจัด

ระดับเศรษฐกิจ ของแมลงแต่ละตัว ในแต่ละช่วงอายุของการเดินทางของข้าว มีดังนี้

อายุข้าว	แมลง	การนับ	ระดับเศรษฐกิจ
3-5 สัปดาห์	หนอนกอ เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เพลี้ยไฟ หนอนห้อใบข้าว บัว	ยอดเหี่ยา ตัวอ่อน ใบม้วน ใบห่อ หลอด	1.5 ยอด/กอ 10 ตัว/กอ 10 ใบ/กอ 15 ใบ/กอ 0.3 หลอด/กอ
6-9 สัปดาห์	หนอนกอ เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล	ยอดเหี่ยา ตัวอ่อน	1.5 ยอด/กอ 10 ตัว/กอ